

Kurrikoffide suguwõsa.

WÄLJAWÕRSUNUD
PÄRSTI KURRIKALT.

KURRIKOFFIDE

SUGUWÔSA.

WÄLJAWÖRSUNGD PÄRSTI KURRIKALT.

35102

Eesõna.

Sawikotile 1908 aastal elama asudes, tärkas minus juba mõte, selle koha omanikkude elulugu kokku seadida, et selle koha möödaläinud põlve mälestusi alles hoida ja järeltulejad Sawikoti Kurrikoffide minewikku tundma õppida võiksid, — sest inimene kes tahab olewikus edasi saada, peab minewikku mõistma ja tundma, isik, kes soovib oma elu kindlale alusele asetada, peab teadma, kust tema välja võrsunud ja kes tema esiwanemad olnud on. — Kui siis aga mulle minu wend Kolpinoft weebruari kuul 1912 a. kirjutas ja soowi avaldas, kõikide Kurika tõust Kurrikoffide üle ühte üleüldist suurt päwapilti kokku seadida laske, panin mina ette pildi asemel Kurrikoffide suguwõsa üle piltidega album teha laske! — Albumi kokku seadimine jäi minu hooleks, kuna aga wäljaandmise kulud — mina ja minu wennad Tõnis ja Ado ja meite onupojad Johann ja Dr. Adolf Kurrikoff ühiselt oma peale wõtšime. — See töö edenes aga wäga wiisalt, sest et mõnelt poolt teadusi naljalt anda ei tabetud ja nende korjamise pärast palju ümber sõitma ja kirjutama pidi. Teisefks oli see suureks takistuseks, et Wiljandi kiriku raamatud kuni 1842 aastani kõik ära põlenud on ja sellepärast nende najal kaugemasse minewikku tungida ei saa. — Ometegi on nüüd kõik kokku korjatud ja ülesse wõetud, mis weel kirjade ja wanemate inimeste mälestuste järele teha võimalik oli ja mina loodan, et see raamatukene mõndagi asja meie suguluses ja meie esiwanemate eluloos, walgele toob. —

Suguwõsalise ehk genealogilise kirjelduse peale ei ole mina suuremat rõhku pannud, aga siiski teda mööda minnes tarwitanud, kuna pea aji selles albumis biografie ehk Kurrikoffide suguwõsa liikmete elulugu on. —

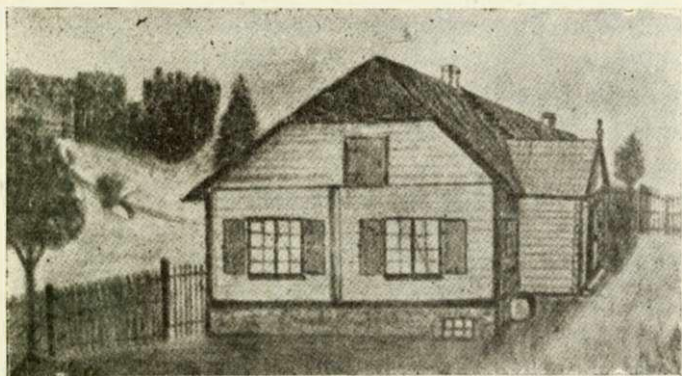
Meie esiwanemad on, kuni orja põlwe lõpuni, üksnes põllume-
hed olnud ja nimelt Pärsti wallas Kuriku talu pidanud; — kõf-
treid, koolmeistreid, ega muid käsitöölisi nende hulgas ei leidu. Peale priiuse
kuulutamist on neid ka juba teiste ametite peal näha, üks hakkab
kooliõpetajaks ja teised püüawad oma lapsi koolitada ja nendest wõr-
sub wälja õpetlasi, kaupmehi ja kirjutajaid aga ikka suurem osa nen-
dest on oma elu põllupidamisele pühendanud. —

Kurrikoffid ei pruugi ema esiwanemaid kuskilt muialt kui talu-
tareft offida, nende isad on terwed, tublid ja õigust armastajad talu-
taadid olnud, keda tuuled ega tormid pole maha murda jõudnud ega
nende kindelt meelt kõikumata panna wõinud; — nende emad on neile
Taara tarkust õpetanud ja karmil kätel kaswatanud. — Talu õues on
tamm ülesse kaswanud ja omad juured üle Eestimaa laiali lautanud,
ükski tema okstest ei ole kiduraks ega kõhnaks jäänud, ükski tema
juurtest ei ole hukka läinud wõsuji maailma laande laiali laotanud. —
Need minewiku mälestused olgu meile ja meie järeltulejatele eluju-
hiks ja kindlaks teerajajaks. See ausus ja üksmeel, mis meie esi-
wanemad omandasiwad, jäägu meie keskele, siis kofume ja kaswame
meie ja saame tugewaks, — mitte üksnes iseenele ja oma suguwõja
kasuks, waid ka tugewaks Eesti rahwa seas ja tema kaswamise heaks. —

Jacquinotil
1913 a.

A. Kurrikoff

Talukoht „Kurika“.

Wiljandi kreifis, Pärsti walla õhtu pool külles, seisab talu koht Kurika. Hommiku poolt küllest piirawad teda Kuuni ja Kopa, lõunast ja õhtu poolt Marna talude rajad, kuna põhjapoolne külg Pärsti mõisa maaga koos seisab. — Tee, mis Pärsti mõisast Undi karjamõisa välja wiib, läheb põldude keskelt läbi, kohta ennast kobe paremat kätt teed jättes. Kolmest küllest piirawad teda põllud, kuna õhtu poolt karjamaa ja kopli otsad õuega ühendatud on. Terwe koht on peaaegu kõik ühes tükis, üksnes umbes kuue wakamaaline heinamaa tükk on kohast labus, wersta kolm kodust eemal. Põllud on kiwidest puhtaks tehtud ja natukene weerjad ehk kalduwad ja sawipõhjaga. Siia juurde pandud pilt kujutab seda maja, kus esimesed Kurrikoffid ülesse kasusiwad ja oma lapsepõlwe mööda saatsiwad, olgu küll, et tema aea jooksul uuendatud ja täiendatud sai. — Wanaste oli kohal palju metsa, mikspärast teda ka Metsa Kurikaks hüüti. — Nüüd on aga mets maha wõetud ja põlluks ümber muudetud, üksnes mõni ainukene metsa salk on oma tarwituseks weel alles. Koba suurus on 172 wakamaad, millest umbes 90 wakamaad põldu, muu maa aga heina- ja karjamaaks on. — Heinamaa kaswatab wäikest, fiiski aga sõõdawat heina ja nendest jätkub oma tarwituseks. — See koht on juba wäga wanast aegast Kurrikoffide esiwanemate käes pidada olnud, kuid kindlaid teateid selle

üle kuskilt ei saa, sest et Pärsti mõisa selle aea jooksul mitme uue omaniku kätte üle läinud ning kõik wanad Wiljandi kiriku raamatud ära põlenud on, Aga arwata wõib, et Kuriku koht juba 1700 aastate ümber praeguse omaniku esiwanemate käes pidada olnud on. Umbes 1760—1790 a. on sääl „Jaan“ peremeheks, ja enne teda, tema isa olnud, kelle nime aga enam keegi ei mäleta, aga meid mõista lafeb, et see sugukond ammu seal asunud on. Peale Jaani surma on koht tema poja Hansu kätte üle läinud. — Hans ei ole aga mitte waks elanud, waid täies mehe eas, umbes 1810 a. siit ilmaft labkunud, oma kolme poega Ado, Andres ja Hans maha jättes. Ado sündinud 1791 a., Andres 1795 ja Hans 1800 a. Selleft on näha, et Kurika Hansul ka tütreid on olnud, aga kes nemad on olnud, ehk kus elanud, see jääb pimeduse kätte alla ja meile teadmataks. Kõige wanim poeg Ado läks Wana-Kariste elama, waata elulugu „Kariste Kurrikoff“. — Järgmine poeg Andres, sündinud 26. weebuaril 1795 a. pidi peale oma isa surma, kui 15-ne ehk 16-ne aastane poisikene peremehe kohuseid täitma hakkama. Tema onu, kes Kurikal popsina elas, tahtis aga kohta oma kätte saada ja kui siis Wene-Drantsufe sõja jauks soldatissi püüti, andis tema oma wennapoja soldatisse ja noormees saadeti Riiga. Aga saatus oli teda Kurika peremeheks, mitte aga sõjameheks määranud ja tema onu kuritahlik soow ei läinud täide. — Riias oli temale juhtumise wiil Pärsti päris-herra von Beloff wastu tulnud ja tema Riias wiibimise põhjust teada saades, teda kohe, kui peremeest sõjawäe teenistuseft wabastanud ja koju tagasi saatnud. — Seniajani oliwad talupojad ilma priinimedeta olnud, nüüd aga anti neile nimed ja teda ja tema wendi nimetadi lübedalt Kurika koha järelle „Kurik“, aga warji muudeti see nime mõisa herra soowil ja esukujul Kurrikoffiks ja sellega on Kurika Hansu pojad Ado, Andres ja Hans kõikide Kurika tõust Kurrikoffide ejiisjadeks saanud. — Hans Hansu poeg Kurrikoff läks Kuunile elama, waata elulugu „Kuuni Kurrikoffid“.

Dagu juba eelpool kirjeldatud, sai Andres Hansu poeg Kurrikoff wäga noorelt peremeheks ja noorelt heitis ta ka, õige noore naefega abielusse, sest neid laulatadi waewalt 16 aastat täis saanud neuu Anu Torukoffiga, (sünd. 14. weebr. 1801 a.) 15-mal aprillil 1817 a. Ras neil ka lapsi noores eas surnud on, ei wõi mitte ütelda, sest et selle aegsed kiriku raamatud kaunis segaselt kirjutatud ja sellepärast seda raske kätte leida on, aga täieealiseks elasiwad nendest kuus poega ja wiis tütart. — Abielus saiwad nemad 30 aastat olla, sest juba waewalt 46 a! wana, labkus tema naene Anu 31. jaanuaril 1847 a. siit ilmaft. Teist korda Kurika Andres Kurrikoff enam abielusse ei astu.

7

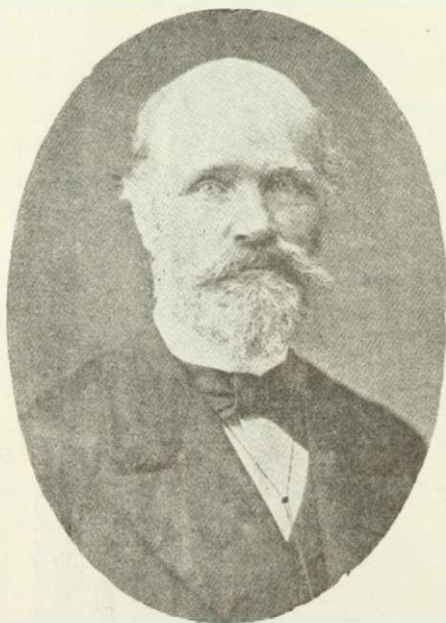
nud, waid pidas kohta lesepõlwes kuni 1859-ma aastani, — andis siis koha oma poja Andrese kätte pidada ja elas ise kui taluifa kuni Jüripäewani 1863 a. Kurikal ja läks siis oma poja Kaarli juurde Urwastu. Poja Kaarli elupäewad ei olnud aga mitte pikad, juba 1870 a. suri tema ja wanal isal kadus himu wõõras nurgas elada. Kui siis tema poeg Ado 1875 a. Wastemõisa ära rentis, kolis tema seltsamal aastal Wastemõisa, kubu kuni oma surmani jäi. Wanamees oli ufin ja hoolas olnud, kõikidele oma poegadele kohad muretšenud ja lütred perenaisteks pannud, aga tema surma nägiwad kõiges neli poega ta lastest, teised oliwad kõik enne teda igawese rahusse läinud. Aga ka temal jõudis aeg kätte ja 17. oktobril 1881 a. heitis tema, ligi 87 a. wana olles hinge ja maeti Wiljandi furnuaiale Kurikoffide matmise paika maha. Siinne pilt kujutab teda umbes 10 a. enne surma.

Andres Banju p. Kurrikoff.

Tema lapfed.

- 1) Doeg Hans sündis 23. weebr. 1820 a. Waata elulugu I Sawi-
koti omanik.
- 2) Tütar Ann tuli fiia ilma 12. aprillil 1822 a. ja sai Takki talu
peremehele Mart Takkile, Wiljandi walda 1844 a. mehele. Tema
mees Mart furi aga warfi ära, ilma et neil lapfi oleks olnud ja
läks fiis oma endise mehe wennale Jaak Takkile detsembri kuul
1846 a. uuesti mehele ja neile sündisiwad neli last, kaks poega,
Andres ja Hans ja kaks tütart Ano ja Liifu. Aga ka pikk ei
olnud tema eluiga, waewalt 36 a. wana, furi tema 18. aprillil
1858 a.
- 3) Doeg Jaan sündis 3. märtil 1824 a. Sai alghariduse kodus ja

pärast mõisa herra nõus-
olemisel ja aitel Wiljandi
elementar ja kreiskoolis.
Koolis käimine oli mui-
dugi sel ajal raske ja
wilets, aga herra von
Beloff, kes igatpidi ai-
data püüdis ja nõu kui
teoga abis oli, edenes
asi. Kooli lõpetuse jä-
rele läks tema Põltsa-
maale kaupmees Leb-
manni juurde õpipoisiks,
kus ka õpeaja lõpetuse
järele weel mitmed aas-
tad selliks oli. — Pär-
rast asus tema Tartu
elama ja hakkas oma
kärepeal kauplema, efi-
teks wäikfelt, aga suu-

rendas ala oma äri, nõnda et tema kauplus wiimaks kauba la-
duks muutus, kust wäiksemad kaupmehed oma kauba wõtsiwad.
--- Ühtlasi kauples tema ka linade, linaseemnete ja wiljaga ja
tõusis waranduse poolest Tartus üheks rikkamaks meheks. Ma-
jasi oli temal Tartus wabel mitu, aga oma eluruumid ja kauba-
maja asusiwad Jaama uulitsas. Ostis omale 1862 a. Urwastu
kiriku juurde talukoha ja pani oma wenna Kaarli sinna kaup-

9

lema, mille aga 1868 a. oma wennale ära müüs. Elas suurema aja omaft eluft poisimehe põlwes ja astus alles, üle 50 aastat wana olles, oma õelütte Anna Kallasega 30. mail 1876 a. abielusje. Peale abielusje astumist aga lahkus ka temaft õnn ära ja ta kautas suured summad raha, mis teistele wälja laenatud, ehk jälle kauba eest saada oli. Mees oli aga juba wana, kauplus ka mitte enam nii kasu tooja, kui enne, sest tema asus raudteest, mis Tartusje wahpe peal ehitatud sai, suutu teine pool linna. See kõik mõjus halwasti tema äri peale, nii et tema peale oma surma oma pärijatele umbes 20 tuhanda rubla wäärtuses waranduse järele jätta wõis, kuna temal seda ühel ajal ligi 20 korda rohkem on olnud. Nendest kahjudeft põrutatud ja maha murtud mees lahkus siit ilmaft 7. mal juunil 1888 a., naest ja kuus last maha jättes.

Tema abikaasa Anna Kurrikoff, sünd. Kallas, sündis 31. augustil 1853 a. Wiljandi wallas Lõmbji talus, kus tema isa rentnikuks oli. Kümme aastat wana, läks tema ühes wanematega Urwastusje, oma pärastise mehe koha peale, kus tema wanemad rentnikuks oliwad. Seal aidas onu teda natukene koolitada, elas peale selle siin ja seal oma sugulaste juures ja läks wiimaks oma onu Jaani juurde Tartu teenima ja sai seal tema elufeltfilifeks.

Anna Elijabeth.

Neile sündisivad üks poeg ja kuus tütar, kuna poeg Johann juba esimesel eluaastal siit ilmaist lahkus, elajivad tütreid Alma ja Caecilie, esimene 12-ne ja teine 8 aasta wanuseks. Tütar Anna Elijabeth sünd. 1880 a. Käis Tartus ülemas tütarlaste koolis ja oli peale kooliaja lõppu mitmes kohas wene- ja kodumaal koduseks kooliõpetajaks.

Tütar Frieda, sünd, 1882 a., käis sealsamas koolis, kus õde Annagi, oli peale kooliaja lõppu mitmes teenistuses wenemaal ja sai herra Sreyfeldtiga Moskwas 26. detsembril 1909 a. laulatatud, kus nemad ka praegust elavad.

Tütar Mary, sünd. 8. märtil 1885 a. lõpetas kõrgema tütarlaste kooli kodu- kooliõpetajana eksamiga. Peale lühikest teenistuse aega suri tema 15. jaanuaril 1906 a. kopsu põletikku.

Mäetud Tartu oma perekonna mat- mise paika.

Tütar Erna, sünd. 30. novembril 1886 a. lõpetas kõrgema tütarlaste kooli Tartus, kooliõpetajana eksamiga. Oli es- malt Põltsamaal ja nüüd Tartus kooli- preilik.

- 4) Tütar Kadri, Andrese t., sündis 24. nov. 1825 a., sai Wiljandi walda Lõmbfi talu peremehele Jüri Kallasele 1845 a. mehele. Elasiwad seal kuni Jüripäewani 1863 a. ja kolisiwad siis Urwastu, oma wenna koha peale rentnikuks, kus nemad 1871 aastal mõ- lemad ära suriwad. Leinama jäiwad neid kolm laft: Liisa, sünd. 15. märtil 1839 a. läks J. Saarele mehele. — Anna, sünd. 31.

aug. 1853 a., sai Jaan Kurrikoffi abikaafaks ja poeg Kaarel, sünd. 19. weebr. 1855 a. surnud 18. aug. 1885 a.

- 5) Poeg Ado, sünd. 8. jaanuaril 1828 a. Waata elulugu „Waste-mõisa rentnik“.
- 6) Tütar Ano, sünd. 18. jaanuaril 1830 a., sai Wiljandi kiriku walda Tüma talu rentniku Jaak Halliksaarele juuli kuul 1846 a.

mebele, suri 4. jaanuaril 1855 a. Jättis maha tütre Liiso, sünd. 1. sept. 1849 a. ja poja Andres, sünd. Tümal 1852 a. Käis walla- ja kreiskoolis, õppis Tartus onu juures kaupmeheks, teenis peale selle Urwastus, Miitawis ja Riias ja pidas wiimaks Peterburgis oma käe peal Waldsblüsfeli õlle ladu. Jäi seal raskesti närwi haigeks ja lõpetas oma elu päewad Peterburgi närwikliinikus 10. jaanuaril 1898 a.

- 7) Tütar Liijo, sünd. 27. jaanuaril 1832 a. laulatatud Jaak Tomuskiga, kes sell ajal Pärsti wallas Okfal peremeheks oli. Surj niisama, kui teisedki õed noorelt ära ja jättis kaks tütart, Ann ja Kadri maha. Ann suri üksikpõlwes, kuna Kadri Tartumaale mebele sai.

- 8) Poeg Andres, sünd. 31. jaanuaril 1834 a. Waata elulugu „Kurika koha esimene omanik.“

- 9) Tütar Mari, sünd. 4. jaanuaril 1836 a. sai 1857 a. Pärsti walda Jämejala talu peremehe Andres Kurrikoffile mebele. Nende abi-elu õnn ei kestnud aga kuigi kaua, juba augusti kuul 1858 a. suri tema tiisikuse haiguse kätte ära, umbes kolm kuud wana olewat poega Tõnis maha jättes.

Tõnis Kurrikoff.

Nende poeg Tõnis sündis 12. mail 1858 aastal, elas kõigist mõned aastad oma isa juures, sest wõeras ema oli väga tige ja ei hoolinud lapsest sugugi, sest siis wõttis tema onu Hans Kurrikoff teda oma juurte kasulapseks ja kaswatas omale abilise ülesse. Poisikene näitas juba wäiksest päraft masinate, kui

ka igafugu ehituste üle huwi tundma ja ofawuſt omandama, ſeft ſiis oli ka temal mehes ſaades pea püüd kõikifugu ſiſeſeadeid korraldada ja majafi ehitada. Jſeſeiſwaks peremeheks ſai tema õige noorelt, ſeft poiſs oli ſugu üle 20 aasta wana, kui onu Sawikoti koha tema kätte rendile andis, mille rentnikuks tema kuni 1908 aastani jäi. Oſtis omale 1882 aastal Andres Takki käeſt Kaſſaku koha ära, mida übes rendi kohtadega oma käes pidas. Wõttis ſelſi eluſt oſa ja töötas wallawalitſujes wallawanema abina. Jättis kohad 1898 a. oma poolewenna Andreſe walitſuſe alla ja läks iſe Wõrumaale Krootuſe mõiſa walitſejaks, kuhu tema kuni Jüripäewani 1910 a. jäi. Seal kolis tema Jurjenhofi elama, mis tema wabe peal, kui Kaſſaku koha ära müünud, omandanud oli. Aſtus 23. aprillil 1906 a. Minna Krauſega abi-eluſe ja elawad praeguſt omas mõiſas. Järeltulewat ſugu neil ei ole. —

- 10) Poeg Kaarel sündinud 25. märtsil 1838 a. Käis Undi külakoolis ja pärast Wiljandi kreiskoolis. Õppis Karola mõisa kirjutaja ja walitseja ametit ja oli pärast sealfamas walitsejaks ja wallakirjutajaks, sest et sell ajal alles mõisa ja wallawalitus ühendatud oliwad. Wahepeal oli tema wend Jaan Urwastu kiriku juurde talukoha ostanud ja kaupluse avanud ja soowis, et Kaarel ärijubiks tuleks. Seft siis labkus ka Jüripaewal 1863 a. Kaarel Karolast ja asus Urwastusse elama.

Ostis wenna käest 1868 a. nimetatud koha ja kaupluse ära ja hakas oma käe peal äri ajama; põllud jättis aga oma õemehe Jüri Kallase kätte rendile edasi. Aga kaua ei saanud tema

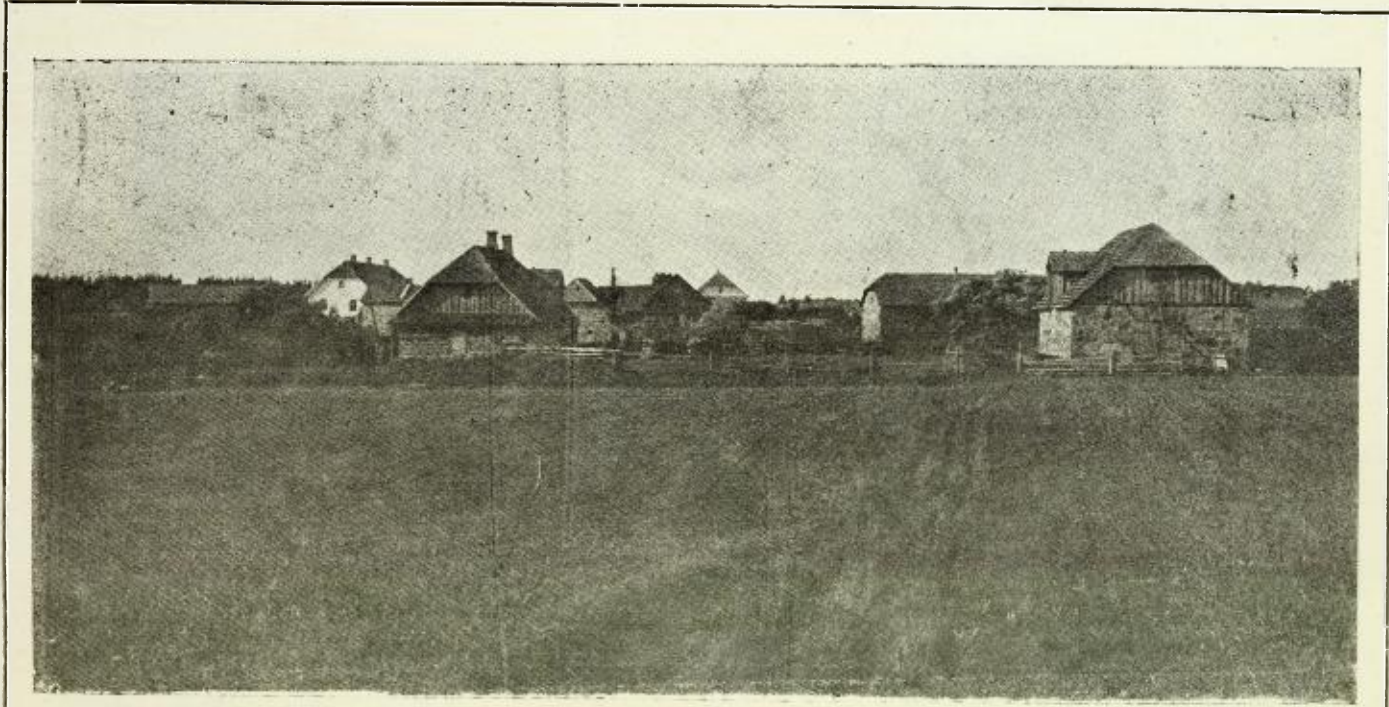
oma tööst rõõmu tunda, sest juba 27. jaanuaril 1870 a. kustus tema eluküünal tšufuse haiguse all. Surm kutsus tema täies mehe eas ja poisimehe põlwes külma hauda Urwastu furnuaiale.

- 11) Poeg Kusta Kurrikoff, sündinud 27. weebruaril 1840 a. Õppis kodus ja pärast Wiljandi kreiskoolis, mille lõpetuse järele apteekri õpilase eksami ära tegi ja Wenemaale Wologda linna sedit ametit õppima läks. Aga kaua ei olnud temal elupäiwi, umbes

20-ne aasta wanaduses närtsis tema surmale. Mis tema surma põhjus oli, ei ole kellegil tema sugulastest teada, olgu küll, et sedit asja tema wend Kaarel seal järele uurimas käis, aga siiski midagist teada ei saanud. Et surm väga järsku ja häkitfelt tuli, arwatakse teda kurja käe ohwrina langenud olewat. Kusta Kurrikoffiga, kui Kurika Andrese Hansu poja Kurrikoffi wiimase lapsega, lõpeb ka eji-mehe Kurrika tõust Kurrikoffi ja tema laste kirjeldus ja läheb jagude kaupa, ja nimelt tema poegade Hansu, Ado ja

elukohdade järele edasi ja nende järeltulijate üle. —

Maakohd „Sawikoti“ -- Wiljandimaal.

Sawikoti.

Wiljandist 10 wersta õhtu poole, Wastemõisa wiiwat teed mööda wälja sõites, jõuame meie Sawikotile. Kirjades kannab tema küll „Pawlemaiste“ nime, aga rahwas tunneb teda üksnes ülewel nime-
tatud nime all. Mikspärast temale Sawikoti nimeks on antud, on imelik, sest sawi leidub Sawikotil õige wähe. — Koht on juba wanast orgu ehitatud, õue on küllakas ja kallakas, nii et übtelugu mäest ülesse ja alla tuleb käia. Siin see pilt kujutab teda praeguses olu-
korras. Muidugi oli tema enne wilets oma hoonete poolest, nagu kõik teisedki kohad sell ajal oliwad, aga tema omanikud on töötanud ja kõik teinud, mis nende wõimuses oli, et kohta heale järjele tõsta. — Ja tõesti tarwitab see maatükk hiigla tööd; mitte üksnes ei ole tarwis kraawisi kaewada ja wett ära laske, sest maa on wäga hallik-
line, waid ka mägesi on tarwis maha widada ja orgusi täita. Kõige selle juures ei puudu aga mitte looduse ilu ja tundelik olek. Oru põhjas jooksewad ojakesed, olgu suwi ehk talwe, külm ehk soe, wesi nendest ei löpe ja tarwitseb üksnes tammisi teha ja wee kogumise kohti kaewata, ning tiigid ehk kalajärwed on walmis. — Praegune Sawikoti ei saa mitte üksikult peetud, waid tema esimene omanik Hans Kurrikoff ostis Ringsi koha weel sinna juurde ja tema praegune oma-
nik Kasjaku koha, nõnda et tema Pawlemaistest, suurus 202 waka-
maad, Ringsist, suurus 190 w. ja Kasjakust, suurus 168 wakamaad, koos seisab. Sellest on põldu 250 w., heinamaad 205 w. ja karja-
maa ja kasumetsa all 105 wakamaad. — Kõhal suurt metsa ei ole, muidu üksikud puud karja- ja heinamaa peal, kuna selle eest turwa
food küllalt olemas on ja aastasadadeks jatkub. Heinamaad on suu-
remalt jaolt (160 wakamaad) kohaft lobus ja olgu küll, et wähe kõi-
ges 2¹/₂ wersta on, siiski teeb see wõimatumaks karja sinna peale laske ehk neid parandada ja rohkem kasuandwaks muuta. Põllud on enne wäga kiwised olnud, nagu seal ümberkaudu igal pool, nüüd on nemad aga nendest täiesti puhtad ja ära weetud kiwidest, kiwi-
hooned ja aiad tehtud. Niisugust tööd tarwitawa koha peal wõis üks-
nes töökas ja ennast ära salgaw mees edasi saada, aga mitte abju

taga istuja ja pehme loomuga inimene. Sellest see siis ka tuli, et tema endine pidaja, nõnda nimetatud herra Mart, seal nii waeseks jäi, et kehwuse pärast sunnitud oli Jüripäewal 1845 aastal Sawikoti koha Hans Kurrikoffile ära andma. --

Sawikoti esimene omanik.

Hans Andrese poeg Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 23. webruaril 1820 a., kus tema ka oma la, sepõlwes, tööd tehes ja teol käies, elas. Astus 4. juulil 1843 a.

Klaasfepalt pärit olewa Mari Jaagunofiga abielusse ja elas weel naisemehe põlwes üle aasta Kurrikal isa juures. — Seal sündis neile ka esimene poeg Tõnis, kes aga mõne kuu pärast ära suri. Jüripäewal 1845 a. asutiwad nemad rentnikuna Sawikotile elama. Koht oli halv, mõisa orjus raske, sellepärast pidi kõrvalt teenida püüdma ja selleks oli wooris käimine Riiga ja Peterburki ja sakste sõidud sinna kui tänna, beaks sisetulekuks. Hans Kurrikoff ise palju wooris ei käinud, seda pidiwad temal poisid tegema, tema ise kuulas woori ja oli enam woori podrätsjik,

see on: wõttis kohustusi oma peale nõnda ütelda kellegile kaupmehele Riiaft 1000 puuda kaupa, 25 kop. puuda eest saades, ära tuua ja andis selle toomise teiste talupoegade kätte edasi, paar kopikat puuda pealt kasu omale wõttes. Sell wiisil olla tema mõni aasta kuni 400 rubla teeninud. Peale selle ostis tema kalendri lehta ja köitis neid kokku ning müüs walmis kalendrei, kuhu aga sai ära ja see äri tõi julgele ettewõtjale mitmed kümmed rublad aastas sisse ja see oli sel ajal suur raha. Aga ka rahwa õiguste kaitsjaks astus tema

wälja. Kui Tagametja talupidaja Kaarel Reimann Päri wallast, sellepärast kobast lahti tehti, et tema raba renti nõudis, siis käijiwad Hans Kurrikoff, Kaarel Reimann ja Tõnis Laane Peterburgis rahwa häda ja wiletsuse üle kaebamas ja raba renti palumas ja selle käigu tagajärg ei jäänud mitte ilma järelduseta, sest raba rent seati juba 1858 a. sisse mis kuni 1875 a. kestis, siis alles hakkas mõisa kohtafi müüma ja Hans Kurrikoff ostis ühel ajal Sawikoti, kui ka kõrwal seiswa Ringji koba, esimese 5000 ja teise 4600 rubla eest ära. Tema naine ei saanud aga mitte kohtade omaniku abikaasana elada. Oli juba ammugi raskelt närwibaige, mille kätte tema ka 30. aprillil 1871 aastal suri. Sündinud oli tema 28. mail 1825 a., nõnda siis mitte täiesti 46 aastat wana. Lapsi oli neil palju olnud, aga kõik, peale ühe, noorelt ära surnud. Poeg Tõnis sündis 1844 a. ja suri mõne kuu pärast, tütar Anu sünd. 3. detsembril 1845 a. — suri mõne päewa pärast. Poeg Andres, sünd. 12. sept. 1848 a. Waata elulugu

II Sawikoti omanik.

Tütar Marie, sünd. 7. märtsil 1856 a. ja suri 8. okt. 1856 a. Tütar Liiso, sünd. 19. sept. 1858 a., surnud 16. weebr. 1859 a. Tütar Kadri, sünd. 20. juulil 1861 a., suri 3. aug. 1861 a. Poeg Ado, sünd. 22. juulil 1862 a., suri mõne nädala pärast.

Kolmest pojast ja neljast tütrest jäi üksainus poeg elama, sellepärast oli ka isa püüd ja südame joow poega heast kaswatada ja täielikku haridust anda. Olgu küll, et tema woori ja ühe kui teise asjaga head raba teenis, aga see läks kõik poja koolituseks ja muude elu tarwituste peale ära.

Kaua ei pidanud aga Hans Kurrikoff mitte lese põlwe, sest juba 26. sept. 1871 a. laulatati teda Wiu Lubäärega, kes fell ajal Wiljandis kaupmees Werncke juures tüdrukuks oli. Pulmad oliwad selleaegsete talupoja pulmadega wõrreldes uhked, sest kõik Werncke noored herrad oliwad peiupoistena, frakid seljas ja šbleifid rinnas, pulma ilmunud, — mitte wähem toredad oliwad ka pruutneitsid omas walgetes kleitides ja lille bukettides. —

Peale kohtade ära ostmist ei teinud Hans Kurrikoff enam tööga suurt tegemist, waid see mure oli enamasti tema kasupoja Tõnise peal ja sellest oli küllalt, kui wabel waatamas käis ja ehitajaid meistreid kodus jubatas. Wooris käimise aeg oli mööda läinud, aga ehituse tubing peale hakanud. Kõik majad, mis enne puust oliwad, saiwad nüüd kiwidest tehtud, mitte üksnes kodus, waid ka Ringji karjamaal, mis põlluks ülesse haritud oli. Seda tööd oli ka hädasti tarwis, sest

muidu ei oleks need kiwid kuskile mahtunud, mis põldude pealt tarwis ära koristada oli. — Tööd oli tehtud, tööd oleks veel küll teha olnud, aga surm kutsus teda häkitselt siit ilmaft 13. weebr. 1888 a. ära. Saunast tупpa tulles, olla tundnud südame halvaks minemist, millele ka warfi ära labkumine järgnes. Leinama jäiwad teda naine Wiuu, poeg ja kasupoeg.

Wiuu Kurrikoff elas weel peale surma 16. aastat Sawikotil, kui wana perenaene, kellele õpetaja Kurrikoff 150 rubla iga aastaft ülespidamise raha kuni tema surmani maksis. Raske ja pika haiguse järele labkus tema siit ilmaft 23. mail 1904 a. ja maeti Wiljandi furnuaiale oma mehe kõrwale, Kurrikoffide matmise paika maha.

II Sawikoti omanik.

Andres Hansu poeg Kurrikoff sündis sealsamas 12. sept. 1818 a. Käis eesmaft walla- ja siis Wiljandis elementarkoolis, kust kobe Tartu gymnaesiumi sisse astus. Gymnaesiumi lõpetuse järele studeris cesmaft üks aasta philol. ja pärast theol. 1869—1874 ja lõpetas ülikooli tõ-

lise studendi aunimega ja asus peale selle kobe Paide õpetaja juurde proowi aastat pidama. Tegi 15. jaanuaril 1875 a. Konfistoriumi ees pro venia concionandi eksfami ära ja saadeti warfi peale selle Türi õpetaja juurde, kes haiglane oli, abiõpetajaks. Wana õpetaja suri aga juba kewade pool talwet ära ja teda waliti konwenidi peal 5. mail 1875 a. Türi koguduse õpetajaks. Andis 8. juunil 1875 a. pro ministerio eksfami ära ja kinnitadi Konfistoriumi poolt 24. augustil s. a. Türi koguduse õpetajaks. Türis õpetaja olles tegi tema hakatuses

juure boole ja armastusega tööd ja kirjutas järgmised raamatud :

1. Hermann ja Doora, Göthe luuletus, hind 30 kop. 1880 a.
2. Koduraamat, hind 1 rbl. 1881 a.
3. C. R. Jakobsoni matmise kõne, hind 5 kop. 1882 a.
4. Ristiinimese wabadusest. Kohtlane wiis Jumalat paluda, Luteruse järele, hind 20 kop. 1883 a.
5. Matteuse ewangelium, hind 65 kop. 1884 a.

Peale selle saatis tema, õpetaja olles, kirjatöösi Eesti Postimehele, kirjutas Eesti Kirjameeste Seltsi aasta raamatus, Ristirahwa pühapäewa lehes, Eesti rahwa kalendris, jutluse raamatus „Jesand on mu walgus“ ja „Mittheilungen und Nachrichten für d. ew. luth. Kirche.

Rahwaga aga ei saanud tema kaua läbi, juba 1880 aastade ümber hakkawad õerumised koguduse ja õpetaja wabel peale ja esimene kaebtus antakse, kiriku Eestseisja poolt, tema peale 1882 a. Konfistoriumi sisse, milles põhjendatakse, et õpetaja Kurrikoff ei Eesti-ega Saksakoguduse liikmetega mitte heasti läbi ei saawat ja nendega mitte rabus ei elada, mille põhjusel wiha ja waen koguduse ja kiriku wabele tekkida. -- Seda kaebtust 21. oktob. 1882 a. läbi waadates, leidis Konfistorium selle põhjendatud olema ja määras õpetaja Kurrikoffile walju noomituse ja manitses teda kogudusega rabus elama.

See otjus aga ei toonud rahu majas, waid olukord õpetaja ja koguduse, iseäranis aga mõisnikude wabel läks weel terawamaks ja 1885 a. seati jälle kaebtuse kiri kokku, mis ühekjast süüdistuse punktiif koos seisib ja tungiwalt nõuti, et õpetaja Kurrikoff Türi koguduse pealt ära taandatud saaks. Selle kaebtuse kirja pärast, tegi Konfistorium õpetaja Kurrikoffile ettepaneku, et tema priiabtlikult Türi koguduse pealt lahkuks ja kuskile mujale õpetajaks ajuks, aga wastus oli eitaw, mille järeldusel Konfistorium siis otjustas, — weel kord õpetajat Kurrikoffi südamest noomida ja temale ette panna, — kogudusega rabus elada katjuda. — Nüüd läkijwad mõned aastad rabus mööda, kaebtusi ei olnud, aga 1889 a. hakkajiwad nemad uue jõuga peale. Kiriku Eestseisja Srei ja Baron Kaufch von Traubenberg süüdistajiwad teda kolmes punktis:

1. Oma koguduse liikme Anton Winbergi aubaawamise pärast 6. jaanuaril 1888 a.
2. Meelega Järwamaa Ülema kiriku Eestseisjuse tabtmiste tähele panemata jätmise pärast ja
3. Jmlubamata olukorra pärast, mitte üksnes kiriku Eestseisja, waid ka Eestimaa Konfistoriumi vastu. — Muidugi ei olnud selles kaebtuses mingit õiget süüdi ära näidatud, waid üksnes see selgeks

tehtud, et kõlbliselt seda ühele õpetajale mitte lubada ei wõi, aga siiski otsustas Konfistorium 8. juunil 1889 a. № 438 all kaebajate kasuks ja mõistis tema Türi kiriku pealt lahti.

Selle otsusega ei jäänud õpetaja Kurrikoff küll mitte rabule ja andis edasi kaebuse General Konfistoriumi sisse, kus seda täbele pan-nes, et õp. Kurrikoff juba ennemalt noomitusi ja waljusi noomimisi jaanud oli, aga enast kõige selle peale waatamata, mitte muutnud ei olnud, Konfistoriumi otsuse 15. weebruaril 1891 a. kinnitas. Sellest siis ka tema järsk äraminek Türi kiriku pealt tuli. Türist labkudes oli temal mõte jäädawalt siit maalt ära jääda ja wäljamaal oma elu-päewad mööda saata, aga üks juhtumine Saksamaal andis temale tei-sed plaanid ja tema pööras kodumaale tagasi ja elas Tartu linnas kuni septembri kuuni 1896 a.

Need wiis aastat, mis tema Tartus elas, pühendas ta täieste kirjandusele ja kirjutas suure uurimise töö ehk wäitikirja Das Reich Gottes nach altem und neuem Testament, oder Weisagung und Erfüllung, Magistre aunime saamiseks. Aga üks professor, kes temaga weel studendi põlwest saadik wiha pidas, ei lasknud teda ette, põhjen-dades, et tema uniwersiteeti mitte candidadi nimega lõpetanud ei ole ja sellepärast tema wäitikirja ka wastuwõtmist ei wõi leida. — Üksik elu, uurimise töö nurjaminek ja liiga palju suitsutamine — need kõik mõjusiwad halwasti tema närwide peale, mis juba ennegi nõrgad kül-lalt oliwad, näüd aga suutu korraft ära läksiwad ja tema hakkas kartma, hakkas, nagu ta seda omale ette kujutas, surma kartma ega julgenud enam üksikult, teistest labus, elada. Tartust ära tulles, elas tema mõned kuud Rõo ja Wastemõisa mõisades, ei olnud aga seal kaua, kartes, et teistel tülinaks ees on ja asus märtsi kuul 1897 a. Wiljandi linna elama. Sawikoti koha päris tema oma isalt ja oli tema omanik 1888 aastast saadik. Wiljandis tema enam mingisugust kirjandust ei teinud ja tema ainukene ajawiide oli suitsutamine ja aja-lehtede lugemine. Waikjelt ta elas omad wiimsed päewad ja waik-jelt ta ka suri, ilma waluta ja waewata, kõdus ja kadus kui üks puu, kellel juured ära kuiwanud oliwad, labkus ta siit ilmast 13. juu-lil 1904 a. 55 aastat ja 10 kuud wanaks saades ja maeti Wiljandi furnuaiale oma isa kõrwa raba.

III Sawikoti omanik.

Andres Andrese poeg Kurrikoff, sündis 29. oktoobril 1863 a. Pärsti wallas Furrika talus peremehe pojana. Käis walla- ja kihelkonna koolis, mille lõpetamise järele tema koju jääma ja oma isale abiks hakkama pidi. Nooremehe püüd ja mõttelend ei olnud nende oludega küll mitte rabul, waid tema arwas ikka weel kuidagi peafemise teed edasi saamiseks leida. Raskusi oli aga palju, isa haige, ema haiglane ja teised wennad kõik nooremad, kes kaswatada ja juhatada tahtsiwad. Kui siis nekrudi aeg kätte jõudis ja ta soldatisse wastu wõeti,

läks ta sinna 1884 a. sügisel röömuga. Oma terve teenistuse aja saatis tema Poolamaal, mitmes linnas ja alewis elades mööda, sest et Bjeloferski polk, kus tema roodu kaptenarmusena teenis, ühte lugu oma seisukohata wabetas. Ka selles elus oli eestotsa raskusi küllalt, pärast poole muutus aga elu kergeks ja peaaegu kõige röömsamaks ajaks tema elus. Nooremehe mõte oli esialgselt, jäädawalt Wenemaale jääda ja kodumaale suutu selga kända, kui aga üks tema onutütardest Wastemõisast talle kirjutas, et teda hiljuti renditud Rõo

mõisa walitsejaks joowitakse, muutis tema oma otjust ja katsus õnne isamaal. — Ühe talwe kodus olles ja prii elu maitstes, astus tema aprilli kuul 1890 a. Wastemõisa oma onu juurde teenistusesse. Kolm aastat seal walitseja olles, wõitis tema omale onu lugupidamise, nii et onu temale Rõo mõisas mitte walitseja koha ei andnud, waid Rõo mõisa 1893 a. kewadel tema kätte edasi rentis. — Eestotsa oli raskusi palju, mõisa oli ühes inventariga wõla peale kätte usaldatud, mis pikkamööda ära tasuda tahtis, aga siiski sai tema nendest raskustest üle ja wõis wiimaks röömuga tulewikku waadata. Mõisat pidades oli tema ühtlasi ka mõisa politsei kohuste täitja ja VIII sõjawäe ho-

buste jaoskonna Juhataja ja sai 1897 a. üleüldise rahwa lugemise eest auraha. Astus 20. now. 1894 a. Aina Anwehtiga abielusse, kellega nemad Kõos kuni rendi aja lõpuni häid ja halwu päiwi üle elasiwad. Wahepeal oli aga tema onupoeg õpetaja ära surnud ja testamendis omad kohad, ehk Sawikoti koha temale pärandanud, mis ka kreposti jaoskonnas 20. augustil 1909 a. tema omaks tunnistadi ja ostis omale Tõnis Kurrikoffi käest weel Kasfaku koha juurde, mis juba ennemalt Sawikotiga ühes peetud sai. Kõo mõisa rendi aja lõpul 1908 a. kewadel asus tema oma perekonnaga Sawikotile elama, kus ta oma päriskoha paremale järjele tõstmise eest hoolitseb ja lobakile jäetud majajä ja maid uuendab ja parandab. Peale koduse elu, wõtab tema ka elawalt seltside elust osa ja on praegu Hariduse seltsi rewident, laenu- ja hoiu-Ühisuse Nõukogu liige ja paljudes muudes seltsides ja komisjonides tegew.

Aina Mihkli tütar Kurrikoff, sündinud Anweldt, sündis 12. detf. 1868 a. Kõo wallas Anni talus. Juba noorest pärast awaldas tema iseäralist himu muusika järele ja õppis orelit mängimise ära, ilma et teda keegi õpetanud oleks ja täiendas ennast pärast selles Dr. Hermannis juures Tartus. Tema sulest on mõnedki laulud luuletatud ja komponeeritud saanud. Astus 20. nowembril 1894 a. Andres Kurrikoffiga abielusse ja elawad sellest ajast peale, enne Kõo mõisas ja nüüd Sawikotil.

Nende lapsed.

Poeg Andrei Nikolai Kurrikoff, sünd. 21. webr. 1895 a. Kõo mõisas sai, alghariduse kodus ja astus 1906 a. Tartu, herra Treffneri gymnasiumi II klassi sisse, kuhu kuni IV klassi lõpetuseni jäi. Elukoha muutmise pärast oli nüüd Sawikotilt Tallinnas hõlpsam koolis käia, mispärast tema nimetatud linna Nikolai gymnasiumi V klassi 1909 a. sisse astus ja 1913 a. kewadel selle küpsuse tunnistuse kätte saamisega lõpetas.

Tütar Grethe Kurrikoff, sündis Rõo mõisas 20. augustil 1896 a. sai alghariduse kodus, käis ühe aasta Rõo ministeriumi koolis, õppis Wiljandi Eesti Hariduse Seltsi progymnasiumis neli aastat ja läks 1912 a. jügisel Tartu herra Margensi kaubanduse kooli II klassi, kus tema praegu oma koolitööd jätkab. —

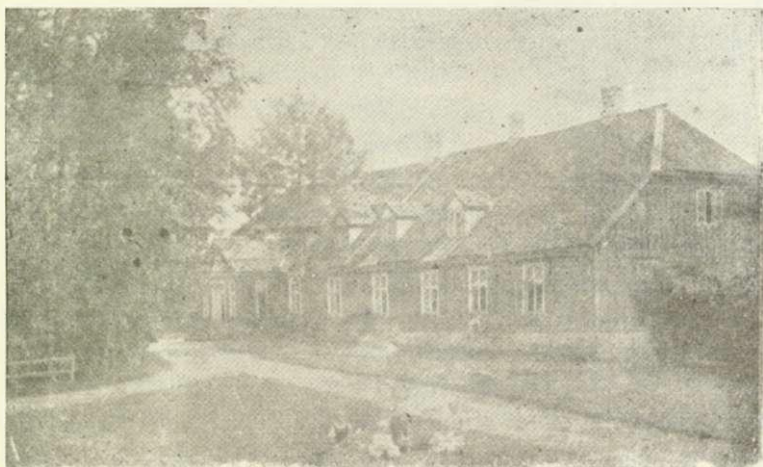
Tütar Melinda Kurrikoff, sündis Kõo mõis-
las 5. mail 1900 a. Sai alghariduse kodus ja
astus 1910 a. Wiljandi Eesti Hariduse Seltsi
progymnastiumi II ettevalmistamise klassi sisse,
kus tema praegu gymnasiumi II klassis õpib.

Poeg Hans Immanuel Kurrikoff, sündis
Kõo mõisas 17. jaanuaril 1905 a. ja murrab
praegust kodus selle üle pead, kuidas ka temast
teiste taoline mees võiks saada.

Wastemõisa.

Wiljandist 12- wersta õhtu poole sõites, jõuame meie Waste mõisa. Mõis on üks suurematest kroonu mõisadest Liiwimaal, tema alla käiwad maad teewad $\frac{1}{3}$ osa Suure-Jaani kihelkonnast wälja. Mõisal oli endistel aegadel seitse kõrtsi, kaks wesi- ja üks tuuleweski ja karjamõisa „Kaanso“ ja ühendatud põllupind ulatas kaugele üle 2000 wakamaa, kuna terve wäljarenditud maatuukk umbes 6000 desjatini oma alla mõdtis. See nimetatud mõisa oli 1862 a. Mathias Sudepile 48 a. peale wälja renditud. Olgu küll, et rent wõrdlemisi odaw oli, ei saanud Sudeks siiski mitte Wastemõisas läbi, ega soowinud teda pidada ja müüs oma kontrahi 1875 aastal Ado Kurrikoffile ära.

Esimene Eosti tõust Wastemõisa rentnik Ado Andrese poeg Kurrikoff sündis 8. januaril 1828 a. Pärsti wallas Kurika talus, kus tema isa sell ajal peremeheks oli. Tema elu oli jube lapsest saadik raske, aga noorel mehel oli wäsimata püüd ja tung edasisaamiseks ja ei hoolinud raskusest ega waewast. Oma hariduse sai tema Suure-Jaani

Ado Kurrikoff.

kibelkonnakoolis, mis sell ajal ainukefeks hariduse hallikaks maalastele oli. — Kooli wabe ajal pidi tema aga kodus jälle tööd tegema ja mõisa metsas puid raiumas käima, mille järeldusel temal weri, läbi kinnaste maha tilkunud on, sest käte nabh oli koolis käies õbukefeks ja õrnaks jäänud, kuna see kirwe warre õrumisele mitte wastu pidada ei jõudnud. — Töö wabe aegadel tegi tema luudi ja müüs nemad linna ära, millest omale esimese raba hakatuse kogus. Kui 26-aastane noor mees, läks tema Jüripäewal 1854 a. Wiljandi walda Mihkli talu koduwäiks ja teda laulatadi neuu Ann Treimanniga 2. mail 1854 a Wiljandi kirikus. Mihklil peremees olles, olla temal kõige kibedam aeg elus olnud, mitte ühte inimest kodus, kõik mõisa wäljal ja fiiski ei olda mitte rahul ja mõne wilja pea pärast, mis koristades maha pudenenud on, määratakse 30 jutti ja et nendest peafeda, on tema pidanud 3—4 hobusega Narwa wiina woori minema, sest selle pika reisi eest on kõik püüdnud kõrwale hoida; — kes siis esimesel käful weel rohkem kui nõutud hobustega ilmunud oli, sellele antud kõik wanad patud andeks ja mees olnud jälle mõisas hea au sees. Need raskused tüütajiwad aga tema nii ära, et juba kolme aasta pärast, see on 1857 aastal Mihklilt labkus ja kroonu mõisa Arusaare karjamõisa Räppu ühes sellenimelise kõrtsiga rentis. Räppu põllud oliwad madalad ja wäga wehised, kõrtsis pidi sagedasti õõ läbi küünalt põletama, kuna selle aja sees wast korda läks $\frac{1}{2}$ toopi wiina ära müüa, mille pealt 1— $1\frac{1}{2}$ kop. kafu sai. — Kõik see ei kuulutanud mitte hiilgawat tulewikku ette ja tõesti oleks kõrts ja põllud tema sinna nälga jätnud kui tema mitte kõrwalt teenistust ei oleks otfinud ja need oliwad kauplemine ja wooris käimine. Woorist käimise olla tema oma ütelse järele alles siis järele jätnud, kui temal Peterburgist tulles õnnetumal kombel siirupi waat, ümber minnes, lõhki oli läinud, mille läbi tema mitukümmend rubla kahju, aga natukene kruusaga segatud siirupit koju tuua sai. — Kauplemine oli aga kabest küljest kashulik: oma raba selleks tarwis ei olnud ja teenitud raba kandis kõrgeid $\frac{0}{100}$. Inimestel oli sell ajal moeks oma raba kaupmeeste kätte hoiule anda, profsenta kandma nemad teda panna ei mõistnud, ehk puudus selleks jälle usaldus. Nõnda tuli ka temal ümberkaudsete talupoegade käest raba kauplemise tarwis kokku küllalt ja oma raba

wõis Tartus wenna käes kasu kanda. — Sell wiisil oli tema 12 aasta jooksul Rääpus jõukaks meheks saanud ja wõis suurema koha peale pilku heita. — Taewere mõisa rendi aeg lõppes 1869 aasta kewadel otša ja uueks rentnikuks soowitas Wõidu mõisa herra von Stryk oma piimarentnikku Jaan Kuldkeppi, kellest tema sellepärast lahti soowis saada, et piim odawasti ära antud oli. Kuldkeppil oli aga mõisa rentimiseks wähe raba ja ühendas ennaft Kurrikoffiga, mille järeldusel nemad ka mõlemad 1869 aasta Jüripäewal Taewere mõisa elama ajusiwad. — Kuldkepp oli kontrahi järele rentnik ja näidas ennaft igal pool kui peamees ülesse; — wõttis suurem jagu elamise ruumifi oma kätte, nõudis, et tema tahtmise järele tööd pidi tehtud saama ja nõnda edasi, sest siis oli ka Kurrikoffil soow omale uut kohta leida, mis ka 1875 a. õnnestas. — Ostis Mathias Suchsi käest Wastemõisa rendi kontrahi ära, ütles ennaft Taewere mõisa kaasrentniku õigustest lahti ja ajus Jüripäewal 1875 a. Wastemõisa elama. — Wastemõisas, kus Suchs mitte omaga läbi ei tulnud, wõis Kurrikoff tubandeid aastas järele jätta ja see tegi temale wõimalikuks, et tema 1888 a. Kõo mõisa 20 aasta peale rendile wõttis ja 1891 a. Penuja mõisa ära ostis. Kui siis Wõru kreisis olew Krootuse mõisa omaniku wõlgade pärast haamri alla läks, ostis tema ka selle mõisa 1897 a. oma poja Johani nime peale ära ja pani sinna oma õepoja Tõnis Kurrikoffi waltitsejaks, — niisamuti aidas tema oma wäimeestele mõisaid ja majafi osta ning jätkus kõiges selles raba.

Nõnda oli endisest Pärsti mõisa teopoisist, kindla tahtmise ja kange edasipüüdmise läbi, kahe kroonumõisa rentnik ja kahe rüütlimõisa omanik saanud ja kuigi temal kõiki moodi wõimalik elada oleks olnud, et otfinud tema ometigi muust löbu ega ajawiidet, kui tööst. Aga kõige selle edasi jõudmisele tegi õnnetu juhtumine otša peale. Sügisel, 1899 a. Tartus wagunist wälja astudes, komistas tema ja kukkus wastu platwormi, mille järjeldusel kaks külleluud murduiwad. Door inimene ehk oleks selle hoobi weel wälja põdenud, aga temale, kui wanale mehele oli see surma toojaks ja ta ei peasenud sellest haigusse mitte enam. Mitte just 72 aastat wanaks saades, pani tema omad filmad 15. detsembril 1899 a. kinni ja läks igawese rabusse ja tema põrm sängitadi Suure-Jaani furnuaiale, kus tema hauda kõrge granit kiwist rist ehib.

Ado Kurrikoffi abikaasa, Ann Kurrikoff, sündinud Treimann, sündis Wiljandi wallas Mibkli talus 9. mail 1836 a. Tema isa oli

Ann Kurrikoff.

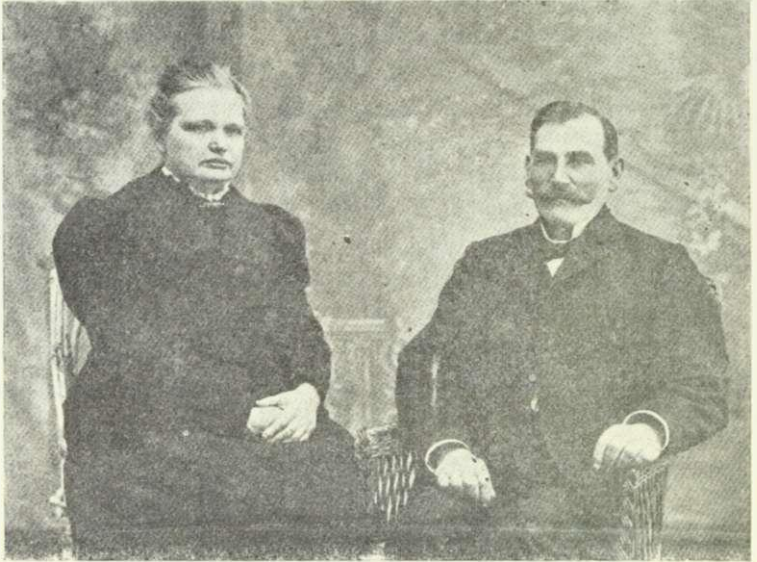
mõisa aidamees, mis ameti eest Mihkli koht nende käes pidada oli. Astus 2. mail 1854 a. Ado Kurrikoffiga abielusse, kellega kuni 1899 a. lõpuni õnnelikult elas. Peale oma mehe surma elas oma laste juures Wastemõisas ja Krootuses. Neile sündiswad 13 last, kelle elulood teise ja järgmiste lehtede peal kirjutatud on. —

Nende lapsed.

- 1) Poeg Andres, sündis 9. aprillil 1855 a. Mikhkli talus ja suri seal-
famas ühe aasta wanaduses. —
- 2) Tütar Marie, sündis 13. sept. 1856 a. Mikhkli talus, käis Wiljandis
tütarlaste koolis ja elas peale selle Caeweres ja Wastemõijas
oma wanemate juures, kus 10-mal augustil 1875 a. Peter
Wydryxiga laulatatud sai. Elasiwad mitmes paigas ja kohas,
nagu Lõdja jaamas ja Seljaküla mõijas Tallinnamaal ja oliwad
wahel mitme mõija omanikud. Suri oma mehe wäljamaal wiis-
bimise aeg, 11. webr. 1886 a. Penuja mõijas, mis tema mees
oma isalt pärinud ja sell ajal nende omandus oli, ära, kolme
tütart, Selma, Jda ja Anna ja oma meest leinama jättes. Teda
maeti Suure Jaani furnuaiale. Siine pilt kujutab teda, tema mehe
Peeter Wydryxiga, nende efimestes abielu päewades.

- 3) Tütar Ano, sündinud 1858 a. ja sellamal aastal ka ära surnud.

- 4) Tütar Eliše, sündis Rääpül 29. mail 1861 a. Käis Wiljandis tütarlaste koolis ja sai Wastemõisas 9. juulil 1880 a. Johann Leikuga laulatatud, kes sell ajal Rapla kihelkonnas Kodila mõisa rentnik oli. Kui siis tema mees oma isa käest Uusna mõisa ära ostis, asusiwad nemad 1882 a. sinna elama. Johann Leik sündis Öisu Kearlis, 19. juulil 1853 a. ja sai oma hariduse Wiljandi kreiskoolis. Eesolew pilt kujutab neid juha wanemas eas.

5) Tütar Anna, sündis Rääpül 17. webr. 1864 a. Räs Wiljandis

tütarlaste- ja pärast Tartus kõrgemas tütarlastekoolis, mille koolipreili ekfamiga lõpetas. Peale kooli aja lõppu õpetas oma wendi kodus ja elas oma wanemate juures kuni mehele minemiseni. Teda laulatadi Emil Jaegermanniga 6. jaanuaril 1888 a., kes sell ajal Jlbako metsaberra abi oli ja asuſiwad Wiljandi elama. — Oliwad ka Rõo- ja pärast Poolamaal, mõisapidajad ja wiimaks hakkas tema mees Riias tolliametnikuks. — Oma mehe surmast saadik elab oma wenna

juures Was'emõisas ja Rrootufes ning wiimafel ajal Tartus.

- 6) Tütar Amalie, sündis Räppul 1. detsembril 1866 a. Käis Wiljandis kõrgemas tütarlaste koolis ja elas mõned aastad, peale kooliaja lõppu, Wassemõisa oma wanemate juures. Laulatadi 15. jaanuar. 1889 a. prowisor Jeannot Jaegermanniga ja elab sest ajast peale Rešõitša linnas oma mehega, kus neil oma apteek, ühes majaga ostetud on.

- 7) Tütar Alma Christine, sündis Taewere mõisas 2. detsembril 1869 a. Käis Wiljandis kõrgemas tütarlaste koolis ja saatis peale kooliaja, veel mõned aastad Wastemõisas, waba elu elades, oma wane-
mate juures mööda. Sai 6. juunil 1892 a. Jaan Hendriksoniga, kes sell ajal kohtu pris-
taw Wiljandis oli, laulatatud ja elasiwad
peale selle mõned aastad nimetatud linnas.
— Otsiwad omale Leebiku mõisa ja asuwiwad
1901 a. jinna elama.

- 8ja9) Rakfikud tütreid Olga ja Auguste sündisivad Caeweres 31. detsembril 1871 a., kelledest esimene 25-mal ja teine 2-sel jaanuaril 1872 a. ära surisivad.
- 10) Poeg Johann Andreas sündis 1. juulil 1873 a., waata elulugu II Eestlasest. Wastemõisa rentnik.
- 11) Poeg Adolf sündis 16. märtsil 1876 a. Waata elulugu „Dr. Kurrikoff“.
- 12) Tütar Erna sündis Wastemõisas 29. aprillil 1878 a. ja suri mai kuul 1878 a.
- 13) Wiimane poeg Gustav Karl sündis Wastemõisas 10. jaanuaril 1880 a. ja suri 10. webr. selljamal aastal.

II Eestlasest Wastemõisa rentnik Johann Andreas Ado poeg Kurrikoff sündis Caewere mõisas 1. juulil 1873 a. Sai alghariduse kodus ja õppis 1886—1890 a. Wiljandis gymnasiumis, siis pool aastat Tartus Treffneri juures ja lõpuks sealsamas Realkoolis kuni 1892 a. Oli wahel peal isa juures kolm aastat kodus ja täiendas ennast siis weel põllutöö erihariduses Riia Polytehnikumi katsejaamas Peterhofis ühe aasta. Oli peale selle kodus isa abiliseks ja sal isa surma järele 1900 aastal Wastemõisa ja Rõo mõisade rentnikuks kinnitatud, nagu see isa testamendis ära määratud ja maha tehtud oli.

Wastemõisa rentnik olles, oli tema ka Suure Jaani kiriku Eestseisja Abi ja pärast ise Eestseisja, juhatas Wastemõisa sõawäe hobuste jaoskonda kuni rendi aja lõpuni.

Reisis mitu korda wäljamaal, küll terwiist parandades ja ka teaduslistes otstarbedes ja ei unustanud seal juures mitte Egiptust, ühes oma Warao haudadega waatamas käia. — Peale Wastemõisa rendi aja lõppu, kui see weel üks aasta pikendatud oli, kolis tema oma päris mõisa Krootusje 1911 a. kewadel elama. — Astus abielusje Gertrud Hoferiga, 23. webruaril 1913 a.

Tema abikaasa Gertrud Kurrikoff, sünd. Hofer, sündis Heimthali mõisas 16. oktoobril 1889 a. Lõpetas Wiljandis ülema tütarlaste kooli ja täiendas ennast peale selle veel ühe aasta Helwetsias. Laulatadi Wiljandis 23. veebruaril 1913. a. Johann Kurrikoffiga.

Dr. Kurrikoff.

Adolf Ado poeg Kurrikoff sündis Wastemõisas 16. märtsil 1876 a. Sai alghariduse kodus oma õdede käest ja õppis eesvalt Wiljandis ja pärast Tartus gymnasiumides. Lõpetas gymnasiumi 1896 a. ja astus järgmisel aastal Tartu ülikooli arsti teadust õppima. Studeris Tartus

kaks aastat ja jätkas õppimist Riiewis edasi. Lõpetas Riiewis uniwersiteedi 1903 a. arsti nimega ja töötas peale selle Peterburgis Helenen Institutis $\frac{1}{2}$ aastat assistendina, õppis Berlinis ja Wiinis üks aasta, kõrwade, kurgu ja nina haiguste eriteadust ja reisis selleks otstarbeks veel mitu korda väljamaale. Kutsuti juuni kuul 1905 a. Wene-Jaapani sõtta, kus ta esiti Harbinis haigemajas töötas, pärast aga Tšibitinski jalawäe polgu eesrinnas, polgu arstina tegew oli. Tuli sõjawäljalt mai kuul 1906 a. kodumaale tagasi ja on seft ajast peale Tallinnas, kui specialkurgu, nina ja kõrwa arst, asumas. Oma

isalt päris tema Penuja mõisa, mille omanikuks 1900—1907 aastani oli. Põllumeheks hakata temal mõtet ei olnud ja rendi peal mõisat ka pidada ei tahtnud, need oliwad põhjused, miks mõisa ära müüs ja ennaft kõrwalistest, peale arsti teaduse, muredest wabastas.

Kurrika esimene omanik.

Andres Andrese poeg Kurrikoff, sündis 31. jaanuaril 1834 aast. Kurrika talus peremehe pojana. Sai oma hariduse Pärsti-Undi koolis ja jäi kodu oma isale abiks, sest niihäsi wanemad, kui ka nooremad wennad olivad oma pesapaigast laia ilma wälja läinud, et ise omale kodu kollet sisse seadida. Noormees oli kärjitu ja wäsimata waimuga inimene; ei olnud tall püsi siin ega seal ja ühest kohaft teise liikumine oli tema armsam amet. Seda löbu pakkusiwad ka temale alalised wooris käimised ja sakste sõidud. Heitis 29. aprillil 1858 a. Reet

Kophelmiga abieluse ja hakkas sest ajast peale ka peremehe kohuseid täitma, kuna rendi kontrakt küll alles Jüripäewast 1859 a. tema nime peale tehtud sai ja wakuraamatu orjuse asemele raba renti wõtma hakati. Rendi kontrakt oli kuue aasta peale tehtud ja pikendati wana tingimistega aast aastalt edasi kuni 1868 aastani ja müüti siis Kurrika koht temale 5600 rubla eest päris omanduseks ära. — Kui siis selfamal aastal wallawalitfused mõisa walitfustest labutati, waliti teda esimeseks Pärsti wallawane- maks kolme aasta peale 1868—1871 a.

Peale wallawanema põlwe oli tema Pärsti Undi-kooli kooliwanem kuni haigeks jäämiseni. Nagu juba ennem nimetasin, oli tema armsam amet — sakste sõidud ja wooris käimine ja see armastatud äri oligi tema warafes surmas süüdlane. — Oliwad niisked ja läbilõikawad külmad ja tuulsed nowembri kuu ilmad, kui tema jällegi 1883 a. Tartuft sakste sõidust koju poole tuli; — tee oli paljas ja käitud sai wankertega. Peal istudes, külmetas tema enese wäga ära ja sellele järgnes raske haigus, millest tema enam ei peafenuud. Neli ja pool aastat wacwles tema selle käes, wahete wahel ikka ka kaunis kõbus olles, aga tööd teha ehk midcagi toimetada tema ei wõinud. Kui siis tema abikaasa 18. juunil 1888 a. ära suri, ei jõudnud tema nõrk ter-

wis jeda muret wälja kannatada ja läks oma naijele 29. juunil sel-
famal aastal järele ja teda maeti 2. juulil Kurrikoffide matmise paika
Wiljandi furnuaiale, oma eelläinud elufeltfilije kõrwa maha.

Andres Kurrikoffi abikaasa, Reet Kurri-
koff, sündinud Kopbelm, sündis Pärsti walla
Kopa talus 10. augustil 1838 a. peremehe
tütrena, sai Kurrikale Andres Kurrikoffile 29.
aprillil 1858 a. mehele, kus tema kõik oma
elupäewad, kui hea ja waikne perenaene
ja oma laste ema elas ja labkus siit mu-
rede maalt 18. juunil 1888 a., mitte täiesti
50 aastat wanaks saades. Maetud Wil-
jandi furnuaiale, Kurrika tõust Kurrikoffide
matmise paika. Tema elu kustutaja oli
tiijikuje haigus, mida tema oma mehelt, teda

talitades ja tema eest hoolitfedes, saanud oli. — Binga rabus! . .

Nende lapsed.

- 1) Tütar Liisa Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 15. detsemb. 1859 a.

Räis eesmaalt walla- ja pärast Wil-
jandis tütarlaste koolis ja õppis
proua Karofi juures õmblust! Oli
peale selle Taeweres ja Wastemõis-
jas õmblemas ja teenis neli aastat
1881—1885 Tartumaal Tammiste
mõisas wirtinaks olles. Peale selle
oli Kurrikal oma wanemate juures
ja sai 1887 a. suwel Jaan Rederile
mehele, kes sell ajal Tallinnamaal
Põllküla mõisa rentnik oli. Elasi-
wad seal kuni Jüripäewani 1897 a.
ja rentiswad siis Rakwere kreisis
Neeruti mõisa. Seal suri tema mees

Jaan Reder 16. webruaril 1900 a. ära, mispärašt mõisa käest
ära andma pidi ja efialgfelt oma wenna juurde Rõo mõisa elama

tuli. Läks jäält sefamal aastal Wil-
jandise, laste koolituse pärast elama,
kuhu kuni 1905 aastani jäi ja siis
Tartu kolis. Elatab ennast lesepõlves
omast kapitalist ja kostilaste pidamisest.

Tema lapsed.

Tütar Gerda Keder, sündis Põllküla mõisas 18. juulil 1888 a. Käis Wiljandis tütarlaste koolis ja elutseb nüüd oma ema juures Tartus.

Poeg Herbert Keder, sünd. 27. webr. 1890 a. Põllküla mõisas. Lõpetas Tartus Realkooli ja studeris ühe aasta Riias polytehnikumis masinate insbeneriks ja läks siis Kaasani sõjawäe kooli, mille 1912 a. kewadel lõpetas. Teenib praegu Moskwas, 5 Riiewi grenaderi polgu offitserina.

Doeg Andreas Reder, sünd. 23. jaanuaril 1892 a. Lõpetas neli klassi gymnasiumis ja hakkas aptekri õpilaseks. Tegid aptekeri abielise eksami Jõulu kuul 1912 a. ära ja teenib praegu Peterburis.

Poeg Konstantin Reder, sündis Põllkulas 20. oktoobril 1894 a. ja suri Kõo mõisa 26. juulil 1901 a. Maetud Wiljandi furnuaiale Kurrikoffide matmise paika.

Poeg Arnold Reder, sündis 22. märtsil 1896 a. Õppis eesvalt Wiljandis ja praegu Tartus, Realkoolis.

Exhib. nr. 1. Tart.

Poeg Leo Keder, sündis Decruti mõisas 21. webr. 1898 a. ja käib praegu Tartus kaubanduse koolis.

- 2) Tütar Ano Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 30. oktoobril 1861 a. ja suri mõne nädali wanaduses.
- 3) Poeg Andres Kurrikoff, sünd. 29. oktoobril 1863 a. Waata elulugu III Sawikoti omanik.
- 4) Poeg Jaan Kurrikoff, sünd. 14. sept. 1865 a. Waata elulugu II Kurrika omanik.
- 5) Poeg Tõnis Kurrikoff, sünd. 10. aug. 1868 a. Waata elulugu Taltinna Kurrikoff.
- 6) Poeg Ado Kurrikoff, sünd. 8. jaanuaril 1871 a. Waata elulugu apteker Kolpinos.
- 7) Tütar Anna Kurrikoff, sündis Kurrikal 29. detsembril 1872 a. Suri rõugedesse 2 aprillil 1873 a.
- 8) Poeg Gustav Kurrikoff, sündis Kurrikal 4. mail 1874 a. Waata elulugu „Walitseja Kurrikoff.“
- 9) Wiimane tütar Johanna Marie Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal

24. oktoobril 1877 a. — Käis esmalt walla koolis ja pärast Wiljandis Blossfeldti juures. Oli peale selle oma wenna juures Kõo mõisas ja pärast Wastemõisas wirtinaks ja teenib praegu sellejama ametiga omale igapäewast leiba.

II. Kurrika omanik.

Jaan Andrese poeg Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 14. septembril 1865 a. Käis kohalikus walla- ja kihelkonna koolis, mille lõpetuse järel kodu põllu tööse tagasi afus. Kui siis tema wanem wend Andres 1884 a. sügisel kroonut teenima läks, pidi tema, isa haiguse pärast, peremehe kohuseid täitma hakkama; kui aga tema wanemad 1888 a. ära suriwad, jäi tema Kurrika koha walitsejaks kuni 1892 aastani. Pärjate oma wabelise lepingu järel Päri walla kohtu juures 1. juulil 1892 a. sai Kurrika koht temale lubatud ja selle kohtu otsuse järel Jaan

Kurrikoff Kurrika koha omanikuks tunnistatud. Heitis 24. mail 1897 a. Marie Jürisõniga abieluse, kellega praegu waguft kodust elu elawad. Nende lõbu ja ajawiide on üksnes töö, alaline tegemine ja toimetus kodus, ilma millegift muuft ümbruskonna elust osa wõtmata.

Tema naine Marie Kurrikoff, sünd. Jürisõn, sündis 23. märtil 1876 a. Paide linnas, kus tema isa õllepruuliks oli ja päraft trahteri pidaja. Elas Paideft labkudes Wastemõija wallas Lepakofel ja wiimaks Kurrikal, kus tema ka 24 mail 1897 a. mehele sai.

Nende lapsed.

- 1) Poeg Andres Albert Kurrikoff, sündis 24. aprillil 1897 a. Käis eesvalt walla- ja pärast kibekonna koolis ja jätkab praegu oma õppimist Tartus Treffneri gümnaasiumis.

- 2) Poeg Johann Adolf Kurrikoff, sündinud 5. novembril 1898 a. Käis Undi külakoolis ja praegu õpib algkoolis Wiljandis.

- 3) Poeg Jaan Gustav, sündinud 5. aprillil 1900 a. Räis Pärsti walla ja praegu Wiljandi kihelkonna koolis.

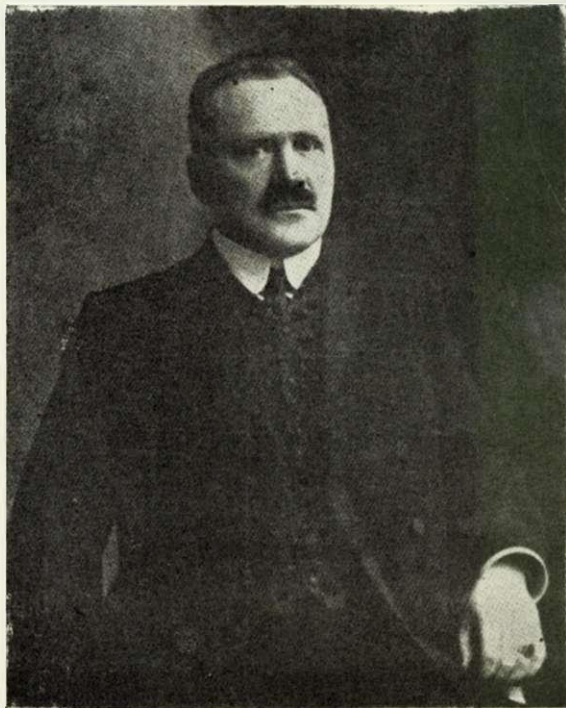
- 4) Poeg Otto Kurrikoff, sünd. 6. märtil 1902 a. Käis Pärsti wala-
lakoolis ühe aasta ja jätkab õppimist Wiljan-
dis elementar koolis edasi.

5. Tütar Janina Kurrikoff, sündinud 8. juulil 1904 a.

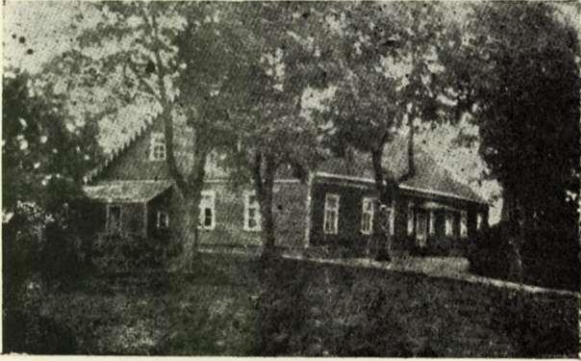

Tallinna Kurrikoff.

Tõnis Andreje p. Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 10. augustil 1868 a. Sai oma alghariduse kodus ja Türis oma onupoja, õpetaja Kurrikoffi juures. Astus 1884 a. Wiljandi kreiskooli, mille 1887 a. lõpetas. Oli wahpeal Peterburgis ja Urwastus ametis, hakkas 1889 a. Tartus Treffneri gymnajiumi VI klassi õpilaseks ja läks sellel sama aasta sügisel soldatisse. Teenis Poolamaal Lomji linnas Bjeloserjski polgus, kust unteroffitserina kodumaale tagasi tuli. Õppis 1893/4 a. Pajuse mõisas tegelikuks põllumeheks ja hakkas 1894 a. kewadel Worbusse mõisa walitsejaks, kust 1897 a. Neeruti mõisa, mille wahpeal tema õemees ära rentinud oli, oma õemehele abiliseks ehk

walitfejaks läks, kubu kolmeks aastaks elama jäi. — Rentis omale 1900 a. Penuja mõisa ja astus selfamal aastal, 17. detsem. Melinda

Penuja mõisa elumaja.

Mohrfeldtiga abi-
elusse. Kutsuti
1904 a. tagawara
wäest Wene-Jaa-
pani sõtta ja mää-
rati 95. tagawara
wäe batalj. Now-
gorodi linna. Sealt
saadeti tema 24.
webr. 1905 a.
Peterburgi ihu-
kaitse wäe gre-
naderi polku, ta-

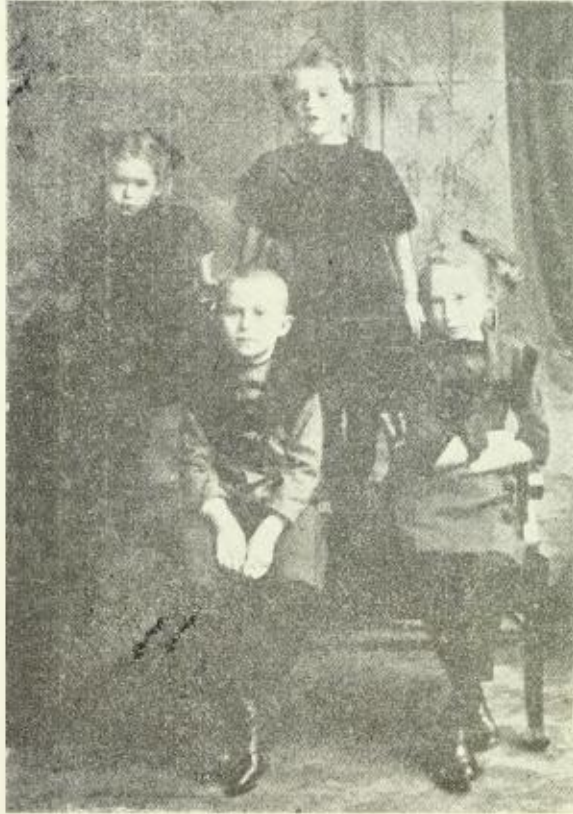
gawara wäe lipniku ekfami ettewalmistamisela, misjuguise ekfami tema ka juuli kuul selfamal aastal ära tegi. Rõrgendati Rõigekõrgema käsukirja järele 25. oktobril 1905 a. lipnikuks ja saadeti 95 taga-
wara bataljoni Nowgorodi tagasi, kust paari päewa pärast 199 Swir-
ski polku, Medwedi külasse, Jaapani sõjawangide järelewaatajaks saa-
deti. Järele waatamist aga enam ei olnud, sest rabu oli tehtud, mille
järelduisel ka teda loosi wõtmise läbi, priiks lasti ja kodumaale tagasi
pööras. — Kui siis 1908 a. Penuja mõisa ära müüti, ei läinud temal
korda teist mõisat rentida ja oli sunnitud põllumehe ametit maha jätma
ja Tallinna elama ajuma, kubu omale wahpeel ka juba platfi kabe
majaga S. Arehna uulitsasse nr. 19 ohtnud oli. Hakatuses oli Tal-
linnas päris ilma ametita, sai aga juba nowembri kuul Päewalehe
Ühisuses raamatupidaja koha, mis ametit tema ka praegugi veel
peab ja ühtlasi ka Päewalehe wastutaw toimetaja on. Peale esimeste
majade, ostis tema omale veel 1911 a. Suure-Cartu maanteele nr. 54
ja 1912 a. Hospitali uulitsasse nr. 3 platfid ühes majadega ja elut-
seb ise oma perekonnaga kõige wiimati ostetud majas. Wõtab Eesti
elust elawalt osa ja on mitmes selfis, kui tegew selfji liige, tuntud.
Wiimafel Tallinna linnawalimistel sai tema ka IV linnajao poolt lin-
nawolinikuks walitud.

Tema abikaasa Melinda Kurrikoff, sündinud Mohrfeldt, sündis Tallinnas 9. detsembril 1880 a. sadulsepa tütreana. Lõpetas kõrgema tütarlaste kooli 1898 a. ja hakkas peale kooli lõpetust Neeruti mõisas herra Kederi laste koduseks koolipreiliks. Sai seal oma praeguse mehega tuttavaks ja astusivad 17. detsembril 1900 a. abielusse.

Nende lapsed.

Tütar Juta Kurrikoff, sünd. Penuja mõisas 29. oktoobril 1902 a. ja käib praegu Tallinnas tütarlaste kommerts koolis. Alljärgiv pilt kujutab neid, nelja last, ühiselt ülesvõetud pildil. —

Poeg Napoleon Kurrikoff, sündis Penuja mõisas 13. juunil 1904 a.
ja käib Tallinnas preili Hendreufe ettevalmistamise koolis.

Tütar Hilja Kurrikoff, sündis Penuja mõisas 20. detsem. 1906 a.

Tütar Bella Kurrikoff, sündinud 25. mail 1909 a. Tallinnas.

Apteker Rõlpinos.

Ado Andrese poeg Kurrikoff, sündis Pärsti Kurikkal 8. jaanuaril 1871 a. Käis walla- ja kibelkonnakoolis ja pärast Wiljandis linnakoolis, mille 1891 a. lõpetas ja astus sellejama aasta sügisel Tartu Treffneri gymnasiumi. Järgmisel kewadel tegi Pärnus aptekri õpilase eksami ära ja hakkas 7. mail 1892 a. Wiljandis Schöleri aptekis ilma palgata kolmeks aastaks õppima. Tegi 1895 a. Tartus aptekri abi eksami ära ja sai sellekohase diplomi Ülikooli poolt. Töötas peale

selle Peterburgis Gordoni ja Friedlanderi aptekides ja astus 1897 aastal Tartu Ülikooli sisse pharm. studerima. Tegi kahe aasta pärast proffiori eksami ära ja sai 27. juulil 1899 a. selle üle diplomi kätte. Üliõpilase põlwes oli Remernis sui waheajal kolm kuud raha teenimas, 50 rubla kuus palka saades, sest omal enam raha ei olnud, tagawara aidad oliwad tühjad, pidi püüdma elu ülespidamiseks kõrvalt teenistust otsima hakama. Esimene proffiori koht oli temal Jakobštadtis herra Osterhofi juures, läks aga sealt kahe kuu pärast ära, sest

palk oli väga weike, 45 rubla kuus, priiülespidamisega ja kõiges iga viies päew waba. — Ka uue koha peal, Wäikse Maarjas Tallinnamaal ei olnud palk palju suurem, kõigist 50 rubla kuus, kuhu tema 10. nowembril 1899 a. apteki walitsejaks hakkas, sest et proua Gengelbach peale oma mehe surma apteki edasi pida da tabtis ja proffiorist walitseja wõtma pidi. Ühes selle kohaga leidis tema ka omale elufeltfilise, proua Therefe Gengelbachi, kellega tema 21. juunil 1902 a. laulatud sai. Müüsiwad peale laulatust kobe Wäikse Maarja apteki ära ja ostiwad omale Rõlpino linna 32000 rubla eest, ilma majata, apteki õiguse, ühes sisesefeade ja rohtudega, nagu tema sell korral oli. Rõlpinosje afudes, wõttis tema ühest kui teisest feltfist oja ja nimetati

14. aprillil 1907 a. Keiserinna Maria Seodorowna Walitšuje all seiswa „lastekoda“ auwöormöldriks. Annetati temale kafulikkude tööde eest, nimetatud „lastekojas“ 1. jaanuaril 1911 a. Stanislaufe III klasji orden ja tõsteti 11. aprillil j. a. nimenõuniku ausse.

Therese Annete Kurrikoff, sündinud Trummer, sündis 1. veebruaril 1868 a. Tallinnas, majaomaniku tütreana. Lõpetas kõrgema tütarlaste kooli diplomiga. Läksi 1894 a. provisor Robert Gengelbabile, Väikse Maarja apteki omanikule mehele, kellega temal 5. juulil 1895 a. tütar Therese sündis. Esimene abielu õnn kestis tall kõiges viis aastat, juba 1899 a. lahkus tema mees siit ilmast ja aptegi valitsejaks pidi provisoridiplomiga mees võetud saada. — Juhtumise viisil sai selle koha provisor Kurrikoff, kes seal kolm aastat

aptegi valitsejaks oli; ühes aptegi valitsejaga leidis tema aga ka omale uue eluseltfilise ja neid laulata di 21. juunil 1902 a. ja asusivad peale paari minemist Kõlpino elama.

Therese Roberti tütar Gengelbach sündis Väikses Maarjas 5. juulil 1895 a. prowißori tütreana. Sai alghariduse kodus, oli Peterburgis koolis ja jätkab praegu oma õppimist Kolpinos edasi.

Walitseja Kurrikoff.

Gustaw Andreje poeg Kurrikoff sündis Pärsti Kurikal 4-mal mail 1874 a. Oma hariduse sai kohalikus wallakoolis ja pärast Wiljandis elementar- ja linna koolis. Õppis 1893 a. Rabbala mõisas wiinapõletajaks ja pärast seda Kõo mõisas põllumajandust. Läks 1896 a. kroonu teenistusse. Teenis Peterburgis sõja suurtükiwäe ringkonna walitfuses, kui wanim kirjutaja kuni 1900 aastani ja asus kodumaale tagasi tulles Wõrumaale Krootuse mõisa kirjutajaks ja wiinawabriku walitsejaks, kubu kuni 1907 a. jäi Oli Abja mõisas Tartumaal

1908—1910 a. alamwalitseja ja wiinawabriku juhataja ja läks sealt Waiste mõisa ifeiseiwaks walitsejaks, andis aga poolteise aasta pärast selle koba käest ära ja asus Jürripäewal 1912 aastal Illuki mõisa Rakwere kreiji sellesama ameti peale. — Õnnetu juhtumise pärast labkus ka sealt webruari kuul ja elab praegu Tallinnas. —

Kariste Kurrikoff.

Kurrika Hansu wanem poeg Ado Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 1791 aastal peremehe pojana. Õppis lugemise ja kirjutuse ära, kus juures tema veel olaw laulumees oli, ning sellest sai tolleaegse rahwa harija tarkuseks küllalt. — Soldatisse minemise aeg jõudis kätte, sellest oli tarwis kõrwale hoida ja et ka mõisa herra oma heade meeste eest alati seisis, laskis tema Kurrika Ado õpetaja ees koolmeistri eksami ära teha ja saatis tema Wana-Kariste walla koolmeistriks ja nimetas tema noorema wenna Andrese Kurrika peremeheks. Wana-Karistes armastas rahwas teda wäga, mees oli elaw ja osaw ning mõistis rahwa usalduse wõita. — Astus seal 1837 a. Ano Hendriku tütre Lubbis'ega abielusse (sünd. 8-mal mail 1812 a.) ja elas sellega kuni oma surma tunnini, Wana-Kariste koolmeister olles. Tööd oli tema teinud, wanaduse päiwil aidas ja toetas teda tema poeg ka ligi, aga jõud lõppis ja elu närtfis ja teda kutsuti 27. juunil 1869 aastal tema 78-mal eluaastal siit ilma ära ja maeti Halliste kiriku furnuaiale. —

Tema naine Ano elas aga peale oma mehe surma lessepõlwes veel ligikorda 22 aastat oma poja juures ja täitis perenaese kohusid. — Surm nõudis tema 27. webruaril 1891 a. siit ilma ära ja maeti oma mehe kõrwa Halliste furnuaiale. --

Neile sündisiwad kaks last, kes kauemalt elama jäiwad: Tütar Ano Kurrikoff sai Wana-Kariste walda Kalliti talu peremehe pojale Jaan Kallitile mehele. Kui siis tema wend Mart Kurrikoff Enge walda Suure-Jaani kibelkonda Julga talu ära ostis, andis nimetatud koha oma õemehele eesvalt rendi peale pidada ja müüs pärast koha neile päriks ära, kus Ano Kallit oma lastega praegugi alles elab, kuna tema mees küll juba ammugi surnud on. —

Mart Ado poeg Kurrikoff, sündis Wana-Kariste koolimajas 14. oktobril 1845 a. Sai oma alghariduse kodus ja pärast Wiljandis elementar- ja kreiskoolis. Tegi koolist wälja astudes koolmeistri eksami ära ja asus oma isa juurde abikoolmeistriks ja ühtlasi ka walla-

kirjutajaks. Peale oma isa surma waliti tema 1869 a. oma isa asemele kooliõpetajaks, kelleks tema ka niikaua jäi, kuni teda sunnitud sai teist ametit käest ära andma, — kas koolitööst lahkuma ehk wallakirjutaja ametit maha jätma.

Mart Kurrikoff.

— Selle järeldufel walis tema oma edaspidiseks tööpõlluks wiimase ameti ja ütles ennast kooliõpetajast lahti. — Kirjutaja olles, oli tema käes wabel mitu walda, nii et tema omal 3—4 abi pida pidi. — Seniajani oli sakjakeel asjaajamise keeleks olnud, nüüd muudeti see toimetus aga riigi keele peale ümber, mis tema tööd wäga raskendas ja alaliseid õrumised tema ja talurahwa asjade komisjare wabel algasiwad peale, nii et tema sunnitud oli ennast 1892 a. algul ametist lahti wõtma. Wana-

Karistest lahkudes ostis tema omale Pärnu linna maja ja hakkas seal rahulikult ja waikselt

elama. See waikne elu oli aga tema warase surma põhjuseks. — Enne alati rõõmsa feltskonna seas, alkoholi jäi igapäew tarwitatud, aeg läks ruttu ja lõbusasti mööda. — Nüüd sõpradest lahkus, ilma tööta olek ja alaline igawus tegiwad tema kurwameelseks ja haiglaseks. Alkoholi tarwitamine jäi suutu tohtrite poolt ära keelatud, misjagune järsk muude aga halwasti tema organismuse peale mõjus; — söögi himu kadus ning tema kuiwas ja kabanes kokku ja lõppis ilma nähes ära. — Lõpp oli käes, surma ingel warjas tema üle ja kutsus tema jüit ilma laanest 30. augustil 1893 a. ära. Mart Kurrikoffil teisa wendi ei olnud, ise tema abieluse ei heitnud, seega lõppis tema surmaga Kariste Kurrikoffide meestetõust sugu. Tema põrm puhkab Halliste furnuaial, kuhu teda Wana-Kariste peremebed omal kulul, armastusest oma wana kooliõpetaja ja wallakirjutaja wastu, Pärnuist ära tõiwad ja tema oma isa kõrwa maha matšid.

Kuuni Kurrikoffid.

Hans Hansu poeg Kurrikoff sündis Pärsti Kurrikal 3. oktoobril 1800 a. kõige noorema pojana. Kõua tema isa hirmu ega ema armu ei saanud, sest et teda tema wanemad noorelt maha jätsiwad. Pidi siis oma wenna Andrese juures karja- ja teopoisina teenima. Aga temagi igatses, olgu küll et see kodus üksnes natukene wõimalik oli, iseseisaw olla ja läks Pärsti walda Kuunile koduwäiks ja astus Ann Jaaniadoga 1825 a. kewadel abielusse. Tema poja Jüri tõenduse järelle olla neil 13 last olnud, kuna aga Wiljandi kiriku raamatutes neid kõigis 10 last leidub ja need on järgmised:

- 1) Tütar Eewa, sündinud 19. juunil 1826 a., sai nowembri kuul 1845 a. Karola mõisa Jaan Mikkelsonile mehele ja rentiswad pärast Küti talu Karolast. —
- 2) Tütar Liso, sündinud 26. juunil 1828 a. ja läks nowembri kuul 1845 a., ühel ajal oma õe Eewaga, Mikkel Johanjonile Arina talusse Pärsti walda mehele, kes aga warji ära suri ja siis teist korda Hendrik Nordeniga abielusse astus.
- 3) Tütar Mari, sündinud 27. augustil 1832 a., laulatud Riiska peremehe Jüri Riismandliga 27. juulil 1855 a.
- 4) Poeg Andres, sündinud 10. mail 1836 a. Waata elulugu Kuuni Hans Kurrikoffi pojad.
- 5) Poeg Tõnis, sündinud 15. juunil 1838 a. Waata elulugu Kuuni Hans Kurrikoffi pojad.
6. Tütar Ann, sündinud 28. aprillil 1840 a., surinud 30. nowembril 1848 a.
- 7) Tütar Ano, sündinud 20. aprillil 1842 a. ja sai Sürgawere walda Mudiste talusse Tõnis Steinweldtile mehele, kus tema järeltulew sugu praegu alles elutseb.
- 8) Poeg Jüri, sündinud 28. webruaril 1844 a. Waata elulugu Loopre Kurrikoff.
- 9) Tütar Kadri, sündinud 13. nowembril 1845 a. ja suri noorelt ära.
- 10) Poeg Johann, sündinud 6. märtsil 1847 a. ja suri mõne kuu wanufelt.

Nagu sellest sündimise tabelist näha, on Liso, Mari ja Andreje sündimise wahed harilikkudest pikemas ja siis wiist küll nende laste wahelt need kolm maimu õige noorelt siit ilmaft labkunud ja jäiwad sellepärast kiriku raamatuteft wälja, et need raamatud, kuhu nemad ristimise ajal ülesse märgiti, ära põlesiwad ja uute kirjutamise aeg neid enam elus ei olnud ja siis ka suutu wälja jäeti.

Hans Kurrikoff elas Kuunil, teda oma teiste wendadega wõrrel-des, kaunis kehwalt ja oli kui lõbu- ja lauluarmastaja, aga kindla sõnaga mees tuttaw ja tema kangekaelne sõnapidamine oligi põhjusiks, mispärast Kuuni koht mitte enam tema järeltulijate käes ei ole. Aas-tal 1858 hakati teoorjuse asemel raha renti wõtma, talupojad aga ar-wasiwad seda uueks konkjuks, kuidas neid paremini nõõrida oleks ja ei tahtnud beameelega wanaft teost taganeda, — pidasiwad ühes-koos nõu ära, mitte järele anda, waid wana wakuraamatu järele tööd edasi teha, — Kui siis asja herra ees teoks tuli teha, ei pidanud teised pe-remehed sõna, wõtsiwad raha rendi wastu, Kurrika ja Kuuni Kurrikof-fid jäiwad aga oma sõna juurde kindlaks ja oleksiwad pidanud möle-mad omadest kohtadest labkuma, kui mitte Kopa Jaan Kõphelm Kurrika Kurrikoffi, kui oma wäimehe eest ülesse ei oleks astunud ja Kurrika kohta mitte wõeraste kätte minna ei lasknud, waid teda oma wäimehe nime peale tagasi kirjutas. — Kuunil eestfeisjat ei olnud, antud sõna tagasi wõtta ei tahtnud ja labkus omaft kohaft. — Kuunilt Jüripäe-wal 1859 aastal wälja kolides, elas ühe aasta Riiskal oma wäimehe juures ja rentis järgmisel aastal 1860 Lõhawere Udu karjamõisa, kuhu oma surmani jäi. — Kõige noorem oli tema oma wendade seast ja kõige enne kufjuti teda ära siit ilmaft, mitte täiesti 63 aastat wana, jättis tema 9 septembril 1863 aastal oma naese ja lapsed jumalaga ja kadus siit ilma kärast. Maetud Wiljandi furnuaiale. Tema naene Ann elas aga peale teda üle ühekõsa aasta ja suri 31. jaanuaril 1873 aastal Karola wallas Rüti talus ära.

Kuuni Hans Kurrikoffi pojad. —

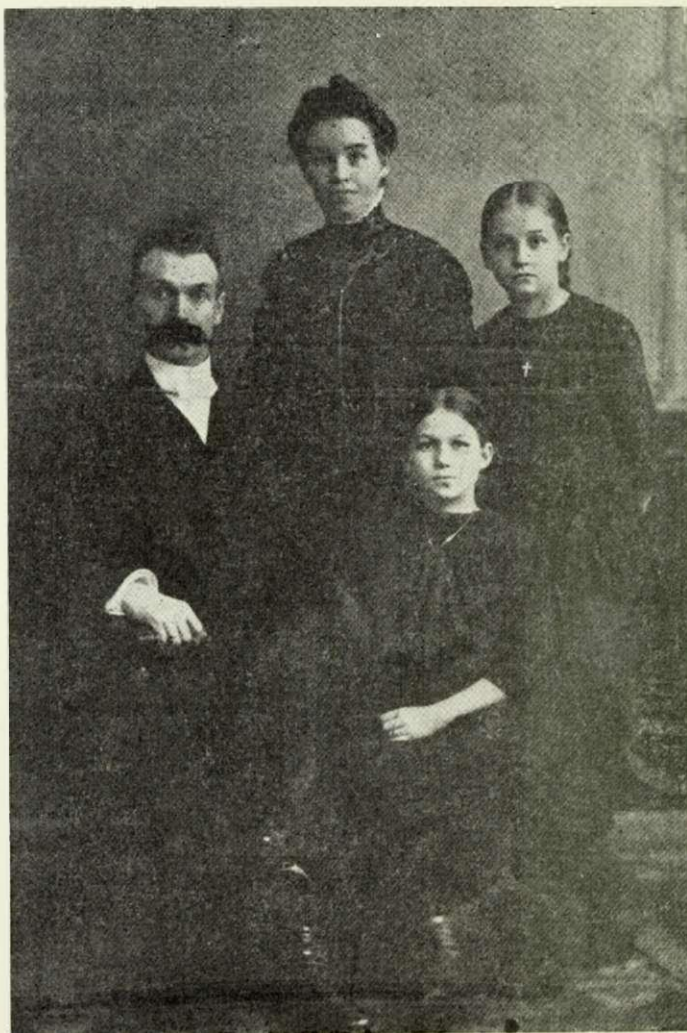
I Andres Hansu poeg Kurrikoff sündis Pärsti wallas Kuunil 10. mail 1836 aastal, elas oma isaga kuni 1859 aastani Kuunil ja pärast Riiskal ja Lõhawere Udul. Oli peale isa surma veel kahekõsa aastat Udul ja läks siis oma perega 1871 a. Karola walda Rütile oma õemehe juurde elama. Paari aastase Rüttil wiibimise järele kolis tema jälle

Udule, kus tema naesewend rentnikuks oli, tagasi ja elas seal veel mõned aastad. — Kui siis tema naesewend Lõhawere mõisa ära rentis, läks tema sinna pooleteramebeks, kuhu kuni 1882 a. jäi. Et tall nüüd lapsed juba suuremad ja kõik hoolsad ja edasi püüdjad inimesed oliwad, oli nende warandusline jõud niipalju kaswanud, et talukoha rentimise peale mõtelda wõiswad ja ka Kabbalaft Käspre koha rentis. Kui siis aga kohaomanik ära suri ja ilma lasteta lese järele jättis, astus tema wanem poeg Tõnis lefega, kes oma mehe testamendi järele ainukene pärija oli, abielusse ja sai sel moel Käspre kohaomanikuks, kuna tema isa aga seal, kui talu isa edasi elas. Dooruses oli mees puudust tundma pidanud, wanaduses wõis aga rõõmsasti laste tulewiku peale waadata ja rabus siit ilmaft 19. webruaril 1891 a. lahkuda; — tema põrm puhkab Suure Jaani furnuaial. Abielus oli tema Sukki talust kofitud Ann Kurrik'uga, sünd. 9. aug. 1839 a., kes alles praegu elus on ja oma laste juures elab.

Andres Hansu poja Kurrikoffi lapjed.

- 1) Tõnis Andrese poeg Kurrikoff sündis 26. jaanuaril 1860 a. Pärsti wallas Riiskal, kus tema isa sell ajal elutses. Elas peale selle Lõhawere Udul ja Lõhawere mõisas ja pidi palju enne bigistama ja waewa nägema, kui niikaugale saiwad, et nemad ühisel nõul ja jõul Kabbalast Kapri koha rentida jõudsiwad. — Kui siis koha omanik ära suri, astus tema rikka lesega abielusse ja on praegu jõukas kobaomanik Kabbalas. Esimesest abielust tall lapsi ei olnud, kuna aga teisest naesest temal kolm poega elawad. — August, sünd. 13. märtsil 1899 a. — Käis walla- ja kibelkonna koolis ja on praegu isa juures kodus. — Oskar, sündinud 8. nowemb. 1904 a. ja Tõnis 28. aprillil 1912 a.

- 2) Jaan Andreje poeg Kurrikoff, sündis Lõhawere Udul 18. detsembril 1864 a. Elas Udult lahkudes mitmel pool mõisades, aga nüüd juba ammugi Pärnus, kus tema kaua aega Endla feltsi buffeti pidaja ja ühtlasi ka näitleja oli. Abielus Kadri Miißbergiga; — lapsi neil ei ole. —
- 3) Anu Andreje tütar Kurrikoff, sündinud Lõhawere Udul 6. novembril 1862 a. Elas oma wanemate juures mitmes kohas ja sai Tõnis Nurkile mehele. Elavad praegu Enge wallas Suure Jaani kibelkonnas, kus tema mees Pabaswere talu rentnik on.

4. Jüri Andrese poeg Kurrikoff sündis Lõhawere Udul 3. mail 1868 a. Oma hariduse sai walla ja Suure Jaani kihelkonna koolis ja õppis Wõhmas Mülleri juures kaupmeheks. Läks 1890 a. Poodlamaale kroonu teenistusesse; teenis eesvalt roodus ja pärast polgu kanseleis, kus kirjutaja ametis kõige kõrgema järguni, see on, polgukirjutajaks tõusis. Afsus 1894 a. soldatift välja tulles eesvalt Arkmale kaupmees Papp'i juurde ja pärast Mustwee alewisje herra Stahlberg'i kaupluse ametisje. — Heitis sealfamas 4. juulil 1899 a. Elfriede Leib'iga (sünd. 1. webr. 1874 a.).

abieluse, kellega temal kaks tütart: Lydia, sünd. 2. jaanuaril 1902 a. ja Ella, sündinud 30. märtsil 1903 a., oliwad. -- Kaks tütart on neil surnud ja Mustvees maetud. Asutiwad 1908 a. wastutawa ärijubina herra R. Siichmanni kauplusesse teenima ja Tartusse elama, kus ka nende mõlemad tütreid Eesti tütarlaste gymnaasiumis õpiwad. Eesolew pilt kujutab teda ühes tema perekonnaga.

II. Tõnis Hansu poeg Kurrikoff, sündis Pärsti wallas Kuunil 15. juunil 1838 a. Elus eesvalt Kuunil ja Kiiskal Pärsti wallas ja läks ühes oma wanematega Jüripäewal 1860 a. Lohawere Udule, kus tema 24. juunil 1860 a. Karola wallast Kaia talust kositud Mari Juurikaga abielusse astus. Elas peale isa surma veel kaks aastat Udul ja läks siis oma äia kodu Karola walda korterisse, kus tema ilma kindla teenistufeta oli, kuni wiimaks Koeru kibelkonda Uduoa walda, Liuswere külasse koolmeistriks sai, kuhu tema kuni oma elu otsani jäi. — Alles täies mehe eas olles, suikus tema 7. mail 1877 aastal surmale, oma naest ja allaealisi lapsi maailma tuulte ja tormide kätte ja hoolte jättes. Maetud Koeru furnuaiale.

Tema naine Mari, sündinud Juurik, sündis 26. jaanuaril 1841 aastal Karola wallas Kaia talus peremehe tütreana. Elas peale mehe surma mitmel pool oma lastega ja suri Kutsari koolimajas Wiljandi wallas oma poja Tõnise juures 8. oktoobril 1901 a.

Neile sündisid kokku seitse last, kelledest pojad Jüri ja Hans ja tütreid Anna ja Marie noorelt ära surivad, elama jäiwad pojad Tõnis ja Jaan ning tütar Miili, kellede elulood siin järgnewad.

1) Poeg Tõnis Kurrikoff, sündis 3. nowembril 1865 aastal Lõhawere Udul. Alghariduse sai oma isa käest, pidi uga juba kui 12 aastane poisikene isa abist ilma jääma. Jäi surma järele

lahkusiwad nemad Tallinna maalt ja asusiwad Karola walda Kaiale, oma ema wanemate koha peale, ühes ema, õe ja wennaga elama. — Käis veel ühe aasta Karola walla koolis ja astus siis Wiljandi kibelkonna kooli sisse, mille lõpetuse järele ennaft wallakooli õpetaja eksamile ettevalmistama hakkas. Tegi 1886 aastal Tartus hollmanni Seminaris kooliõpetaja eksami ära ja sai peale selle Karola walda Saarepeedi kooli peale kooliõpetajaks walitud, kus wiis aastat töötas ja siis Wiljandi walda, Kutsari kooli õpe-

tajaks läks. Astus 27. detsembril 1894 a. Marie Kolk'iga abielusse ja elasiwad nimetatud kooli peal kuni 1902 aastani. — Kutsarilt lahkudes asusiwad Wiljandi elama ja on 1903 a. Jaanidik raamatu ja kirjutusmaterjali kaupluse omanik. Laste rõõmu ei ole nemad seniajani veel mitte tunda saanud. —

Tema abikaasa Marie Kurrikoff, (sündinud Kolk) sündis 15. aprillil 1875 a. Wiljandi wallas Piispal peremehe tütre. Abielus Tõnis Kurrikoffiga 27. detsembrist 1894 aastast saadik.

- 2) Doeg Jaan Kurrikoff, sündis 4. septembril 1868 aastal Karola wallas Raial. Oli kahaksa aastane, kui oma isa surma läbi kaotas ja pidi juba nii noorelt elu murefi ja raskusi tunda saama, aga ema abil ja omal jõul ja püüdel, tormas noor- mees samm sammult, talwel õppides ja suwel selleks raha teenides, edasi. — Käis ees- mält Karola walla- ja pärast Wiljandi kibelkonna koolis. Õppis peale selle Põltsamaal Eesti Aleksandri koolis, mille 2. juunil 1894 aastal lõpetas. Oli veel lühikene aeg Tartus Hugo Treffneri gymnasiumis ja läks siis Tartumaale Torma mõisa põllumajandust õppima.

Jüripäewast 1900 aastast saadik on aga Tarakwere mõisas, kui iseseisew mõisawalitseja, ametis. — Astus 26. detsembril 1905 aastal neiu Anna Kaspe'ga abielusse, kellega temal tütrekene Lydia sündis, nagu seda eesolewast pildist näha võib.

Tema abikaasa Anna Kurrikoff, (sündinud Kaspe) sündis 14. septembril 1870 aastal Halliste kihelkonnas, Häsfil, said Tarakwere mõisas tuttavaks ja ühendatiwad oma elu 26. detsembril 1905 a.

3) **Milli Tõnise tütar Kurrikoff**, sündinud 7. augustil 1874 a. Tal-

linnamaal Liuswere koolimajas. Elas peale isa surma oma ema juures Raiäl ja muial. Kui siis endine Türi õpetaja Kurrikoff Wiljandisse elama ajus, astus tema 1897 a. sinna, oma wana sugulase juurde teenistusse. Täitis eesvalt teenija tüdrukku kohuseid, sai aga pärast poole kafulapse eest peetud ja kunst käsitööd õppida lastud. — Aga kaua ei saanud tema elukewadit maitfeda, juba 1904 a. talwel jäi tema neeru põletikku haigeks ja labkus fiit ilmaft 15. märtsil nimetatud aastal.

III. Jüri Hansu poeg Kurrikoff, sündis Pärsti wallas Kuunil 28. webruaril 1844 a. peremehe pojana. Elas oma isa juures Kuunil ja Riiskal ja pärast Lõhawere Udul. — Astus kaks aastat peale

ifa surma, see on 1865 aastal Ellu Keimanniga, Sürgawere wallast, abielusse, kellega temal 11. märtsil 1866 a. poeg Hans sündis. Aastal 1869 pidi tema aga kroonut teenima minema ja naest ühes kolme aastase pojaga kodumaale maha jätma. Kuus aastat tuli temal Wenemaal wiibida ja soldati elu elada ning

alles 1875 aasta sügisel peasis tema oma perekonna juurde tagasi. — Ka kodumaal ei olnud temal elu kerge; kirwes õlal ja kott seljas, käis tema suwel puutöös ja talwel tegi mis ette juhtus ja selle püüdmise tagajärg ei olnud mitte halw, sest juba 1883 aastal oli tema niikaugele kofunud, et Räpu kõrtsi 12 aasta peale ära rentida wõis. —

Räpu kõrts oli enne Ado Kurrikoffi käes 12 aastat (1857—1869) pidada olnud, nüüd sai tema rentnikuks, neljateistkümne aastalise wabe aja järele, esimese rentniku onupoeg Jüri Kurrikoff. — Rápult 1895 a. lahkudes, ostis tema omale Loopre walda Pillistwerc kibelkonda „Willemi“ talu, kus tema praegu oma naese ja noorema tütre Mariiega elab. Eesolew pilt kujutab neid kolmekesi. —

Nende lapsed.

- 1) Hans Jüri poeg Kurrikoff sündis 11. märtil 1866 a. Elas ees-
malt isa juures, pärast aga kui naese wõttis, seadis ise omale
majapidamise sisse. Raua ei saanud tema aga elurõõmu maitsta
ja labkus 28 aastase wanaduses siit ilmaft, ühte tütarit „Marie“
maha jäties, kes praegu Wana-Wändras Oja talus elab.
- 2) Ann Jüri tütar Kurrikoff sündis 1. mail 1876 a. Elas oma wa-
nemate juures Rāpul ja Willemil ning sai märtsi kuul 1901 a.
Raarel Melkile mehele. Jsa andis koha wäimehele kinkimise teel
omanduseks, kus siis nemad ka efialgjelt elasiwad. Rentisiwad
aga koha warfi noorema õe Mariele 10 aasta peale edasi ja
läkfiwad ise mujalt omale teenistust otjima. Elawad praegu
Tartumaal Tammiste mõijas, kus tema mees karjafõõtjameister on.

- 3) Marie Jüri tütar Kurrikoff sündis 5. mail 1379 a. Elas enne Kāpul oma wanemate juures ja nüüd Loopre Willemil. Rentis Willemi koha oma õemehe käest 10 aasta peale ära ja elab praegu seal oma wanematega kui talupidaja. Cesolew pilt kujutab teda, ühes tema isa ja emaga.

Hans Jaagu poeg Takk, sündis Wiljandi wallas Takil 4. veebruaril 1855 aastal. Käis esmalt walla- ja pärast Wiljandis kreiskoolis, kust aga varsti välja astus. Õppis esmalt Tartus oma onu juures kaupmeheks, aga et see amet temale ei meeldinud, tuli tagasi koju ja hakkas põllutööd tegema.

Jättis aga 1880 aastal ka selle tööpõllu maha ja läks Wiljandisse, kirjutaja Nielseni juurde, wallakirjutajaks õppima. — Valiti 1886 a. Päri ja Pärsti waldade kirjutajaks ja ajus 1890 aastal Pärise eloma. Laulatadi Anu Kuhlbuschiga 13. märtsil 1911 aastal ja e'ab praegu, kui waikne abielumees nimetatud kohas. — Wõtab kohalikudest jeltsideft oja ja on kui tubli mehilastepidaja tuntud.

Kurrikoffide suguwõsa esiwanemad.

1. Ejiija

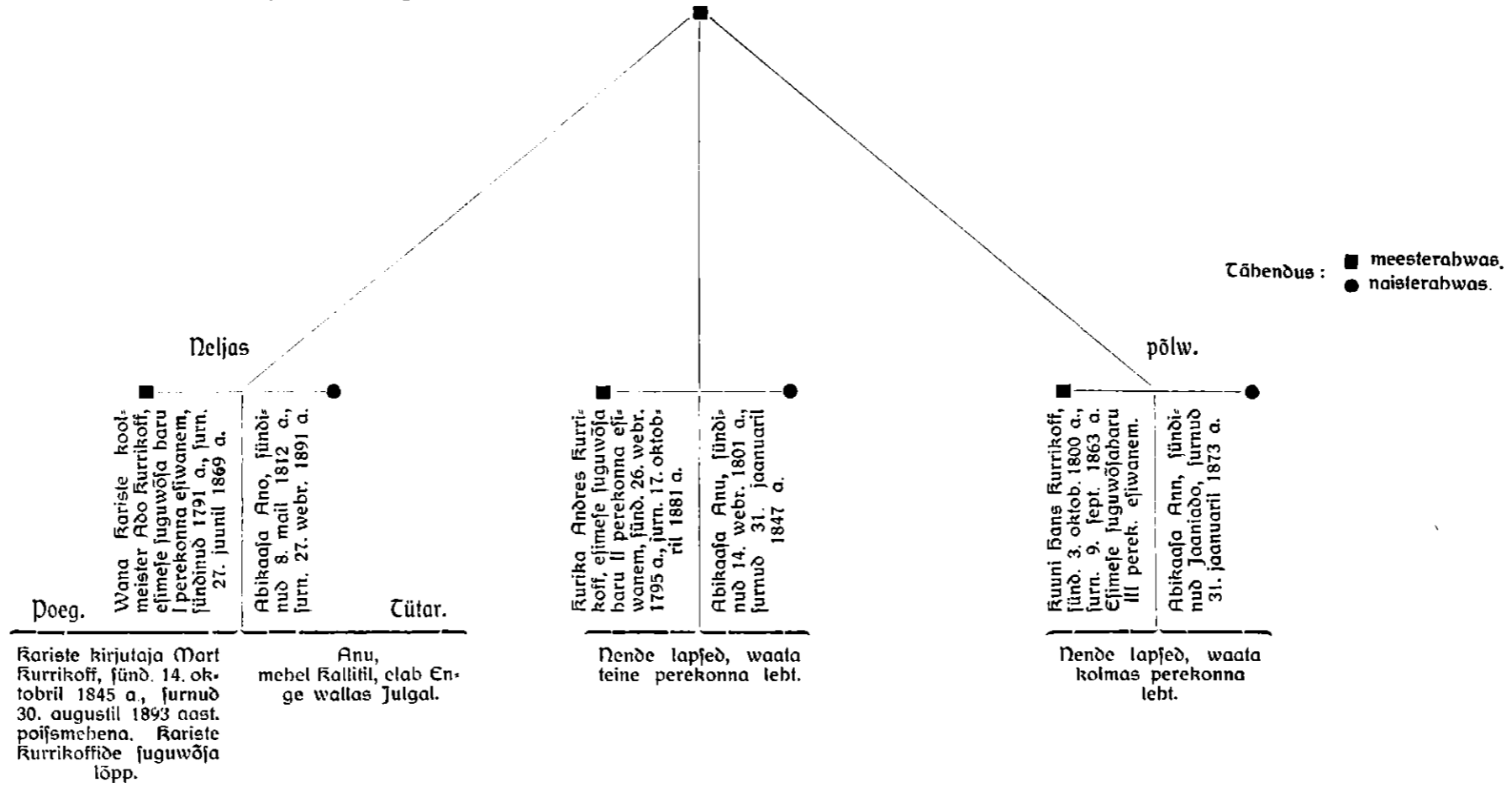
Rurikal peremees olnud umbes 1730—1760 a., nimi teadmata.

2.

Tema poeg „Rurika Jaan“ oli peremeheks umbes 1760—1790 a.

3.

Jaani poeg „Rurika Hans“ oli kohapiidaja umbes 1790—1810 a.

Kurika

Andres Kurrikoff.

Efimefe Juguwõja II perekonna ejiwanem.

Wies põlw.

Sawikoti Hans Kurrikoff, fünd. 23. webr. 1820 a., Jurn. 13. webr. 1888 a.

I naine Mari. II " Wiu.

Cütar Ann, mebel Jaak Cakkil, fünd. 12. aprillil 1822 a., Jurn. 18. aprillil 1858 a.

Cartu kaupmees Jaan Kurrikoff, fünd. 3. märtil 1824, Jurn. 7. juunil 1888 a.

Abikaaja Anna, fünd. 31. aug. 1853 a.

Cütar Radr, mebel Jüri Rallafel, Lõmbji t., fünd. 24. now. 1825 a., Jurnud 1871 a.

Wastemõija Ado Kurrikoff, fündin. 8. jaanuaril 1828 a., Jurn. 15. deffembr. 1899 a.

Abikaaja Ann, fündinud 9. mail 1836 a.

Cütar Ano, mebel Jaak Ballikjaarel, fündinud 18. jaanuaril 1830 a., Jurnud 4. jaanuaril 1855 a.

Cütar Liija, mebel Jaak Commuskil, fünd. 27. jaanuaril 1832 a., Jurn. ?

Kurika Andres Kurrikoff, fünd. 31. jaanuaril 1834 a., Jurn. 29. juunil 1888 a.

Abikaaja Reet, fünd. 10. aug. 1838 a., Jurnud 18. juunil 1888 a.

Cütar Mari, mebel Andres Kurrikoffil, fünd. 4. jaanuaril 1836 a., Jurnud augustil 1858 a.

Urwastu Raarel Kurrikoff, fünd. 25. märtil 1838 a., Juri poisimehena 27. jaanuaril 1870 a.

Wologda Rusta Kurrikoff, fünd. 27. webr. 1840 a., Juri poisimehena.

Ruues põlw.

Cüri õpetaja, Andres Kurrikoff, Juri poisimehena. Suguwõja lõpp.

Andres Takk. Hans Takk. Ano Johanjon. Liijo Laane.

Anna Elifabeth, Srieda Treyfeldt, Mary ja Erna.

Liija Saar. Anna Kurrikoff. Raarel Rallas.

Marie Wydryx. Eliefe Leik. Anna Jägermann. Amalie Jägermann. Alma Bendrikjon. Johann Kurrikoff. Dr. Adolf Kurrikoff.

Liijo Lohk. Andres Ballikjaar.

Ann Commusk. Radr Commusk.

Liija Reder. Andres Kurrikoff. Jaan Kurrikoff. Cõnis Kurrikoff. Ado Kurrikoff. Gustav Kurrikoff. Johanna Kurrikoff.

Cõnjs Kurrikoff Siegeri mõijas.

■ Sawikoti, Kurika, Tallinna, Rolpino,

Seitsmes põlw.

Andrei Nikolai, fündinud 21. webruaril 1895 a.
Grete, fündinud 20. augustil 1896. a.
Melinda, fündinud 5. mail 1900 a.
Hans Jmmanuel, fündinud 17. jaanuaril 1905 a.

Andres Albert, fündinud 24. aprillil 1897 a.
Johann Adolf, fündinud 5. nowembril 1898 a.
Jaan Gustav, fündinud 5. aprillil 1900 a.
Otto, fündinud 6. märtil 1902 a.
Cütar Janina, fündinud 8. juulil 1904 a.

Julia, fündinud 29. oktoobil 1902 a.
Napoleon, fündinud 13. juunil 1904 a.
Siija, fündinud 20. deffembril 1906 a.
Bella, fündinud 25. mail 1909 a.

Kurika

Hans Kurrikoff.

Elimehe suguwõja III perekonna ejiwanem.

